

நிமிர்வு

ISSN 2579-2113

அரசியல் சமூக பொருளாதார செயற்பாட்டிற்கும்

facebook.com/nimirvu

youtube.com/nimirvu

www.nimirvu.org

பார்வை-60

தேதி, 2023

பக்கங்கள்-24

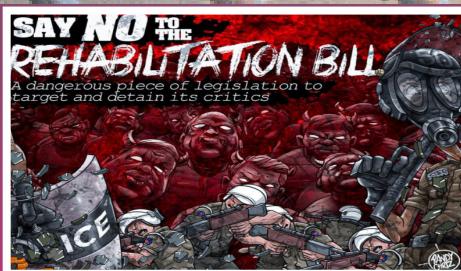
விலை - ரூபா 20.00

ரணநிலைன் போலிப் பொஸ்கலும் தூய்மார்கள் கோரிய 2 ரினம்ப் பொஸ்கலும்

இனப்படுகொலையை
தடுக்கத் தவறிய
இலவசக்கல்வி

புனர்வாழ்வு பணியக்
சட்டமூலமும் சர்ச்சைகளும்

ஐ.நா மனித உரிமைகள்
சபையில்
ஸஹதமிழர் பிரச்சனை

இருயிலு—இந்து—நிமிர்வு

மண்ணோ எமது இணையன் தொடக்கம்

உலக மண் தினம் மார்கழி 5 ஆம் திகதி வருடாந்தம் கொண்டாடப்படுகிறது. மண் பாதுகாப்பின் முக்கியத்துவம் மற்றும் மனித குலத்திற்கு அதன் முக்கியத்துவம் குறித்தும் அதனை பாழடையாமல் பாதுகாப்பது தொடர்பிலும் பல்வேறு கருத்துகளை பகிர்ந்து கொள்கிறார் பேராசிரியர் ந.சிறீஸ்கந்தராஜா.

புவியில் வாழும் அனைவரும் உண்ணும் உணவில் ஏற்தாழ தொண்ணாற்றி ஜந்து வீதமான உணவு மண்ணில் இருந்து தான் பெறப்படுகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம். இருந்த போதும் மண் எக்காலத்திலும் இதனை தொடர்ந்து வழங்கும் என்ற ஏதிர்பார்ப்புடன் யாரும் இருக்க வில்லை. விவசாயம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்து மண்ணை பாதுகாக்க வேண்டும், மண்ணை வளப்படுத்த வேண்டும், மனித முயற்சியால் மண்ணின் வளம் பெருப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் தெரிந்த சமுகமாக நாங்கள் இருந்திருக்கிறோம். உலகெல்லாம் வாழ்கின்ற விவசாயிகள் ஏற்ததாழ 10,12 ஆயிரம் ஆண்டு காலமாக இந்த அடிப்படையிலேயே விவசாயத்தை செய்து வந்திருக்கின்றோம்.

நாம் பழுதாய் போன நிலத்தை பற்றி அறிந்திருக்கிறோம், பாலைவனமாக போடுவதைப் பற்றி படித்திருக்கிறோம்.

தொகுப்பு - துருவன்

அனால் பண்படுத்தப்பட்ட நிலத்தை மிகவும் அக்கறையோடு எல்லை போட்டு பங்கு பிரித்து பரிமாறி தலைமுறை தலைமுறையாக கொடுத்து வந்து வாழ்ந்திருக்கிறோம். மனித முயற்சியால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட மண், மனித முயற்சியால் பண்படுத்தி வளம் சேர்க்கப்பட்ட மண், அதற்கேற்ற வகையில் உருவாக்கப்பட்ட தானிய வகைகள், காய்கறி வகைகள், பயிர் வகைகள் என்பவற்றைக் கொண்டு மண்ணுக்கு உகந்த வகையில் பயிர் செய்தல் என்று அந்த மண்ணை பாதுகாத்து வந்திருக்கிறோம். அந்த மண்ணுக்கு உகந்த விதையையும் அந்த மண்ணையும் கூட ஒரு குடும்பத்திலிருந்து விலகிப் போகாமல் வைத்திருந்து கிராமங்கள் தோறும் எமது மண்ணை பாதுகாத்து வந்துள் ஓர். ஏனென்றால் தலைமுறை தலை முறையாக எமக்கு முன்னே வந்தவர்கள் உழைத்த உழைப்பின் பெறுபோகத் தான் அங்கே அந்த மண் வளமான மண்ணாக உள்ளது.

மண்ணைப் பாழாக்காமல் மேலும் அதற்குரிய பெறுமதியை தெரிந்து அதனை அடுத்த தலைமுறைக்கு கையளிக்கிறோம். அதனைத் தான் சீதனம் என்றும் கூட நாம் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். எனவே மண்ணின் பெறுமதி இங்கே மண்ணின் வளத்தை தான் குறித்து நிற்கின்றது. மண்ணின் பரப்பெல்லையை விட மண்ணின் கீழேயுள்ள வளம் அங்கே முக்கியமான ஒன்றாக கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்த மண்ணை வளர்த்து எடுப்பதில் பண்படுத்துவதில் கால்நடைகளின் பங்கும் பயிர் சுழற்சி முறைகளின் பங்கும் பருவகாலத்துக்கு உகந்த வகையில் வெவ்வேறு பயிர்களை பயன்படுத்துவதன் அவசியமும் முக்கியமானவை. உதாரணமாக, எல்லா நேரமும் எல்லோருக்கும் நீர் வளம் போதியளவில் இருக்காது. மழையை நம்பி

வாழ்ந்த பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதற்கேற்ற வகையில் பயிர்களை தெரிவு செய்தார்கள்.

எம் முன்னோர்கள் மண்ணை வெறுமனே காய்ந்து காற்றோடு காற்றாக கலந்து போகும் வெறும் தரையாக விடுவது குறைவு. ஏதோ ஒரு வகையில் அண்மைக்காலம் வரை மண் பற்றிய மனித முயற்சி தொடர்ச்சியாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் எமக்கு தெரிந்த அந்த பொது அறிவை விட இன்னும் நனுக்கமான நல்ல அறிவு மண்ணைப் பற்றி இன்று வளர்ந்து இருக்கிறது. எனினும், அந்த மண்ணை இன்றைக்கு ஒரு சடப்பொருளாக உயிர்ந்த பொருளாக கருதும் தன்மை வளர்ந்து வருகிறது.

மண்ணில் விளைச்சல் வேண்டுமாக இருந்தால் நிச்சயமாக ஏதாவதோரு மூலப் பொருள் சேர்த்தாக வேண்டும், அதுவும் செயற்கை வழி வந்ததாக இருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும் என்று சொல்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அண்மையில் என்ன விட 20-30 வயது இளையவர்களான இங்கு வாழும் தமிழர்களும் மற்றும் வேறு நாடுகளில் இருந்தவர்களும் என்னுடன் நேரடியாக மோதி துணிவாக சொன்ன கருத்து என்னவென்றால் ‘யூரியா இல்லாமல் ஓன்றும் செய்ய ஏலாது’ என்பதாகும். அப்படி அடித்துச் சொல்வார்களோடு விவாதிக்க போவதில்லை. ஆயினும், ‘அந்த மூலப்பொருள் யூரியாவாகத் தான் வந்து சேர வேண்டும் என்று இல்லை, வேறு வழியாகவும் அந்த வளத்தை பெறலாம்’ என்பதை சிலரோடு உரையாட வாய்ப்பு இன்று கிடைத்துள்ளது.

இந்த மண் தினத்தில் சொல்ல வருவது எம்முடைய உணவின் அடிப்படையாக எம் இருப்பின் மூலமாக நாம் ஊன்றி நிற்கும் இந்த நிலத்தின் கீழே இருக்கின்ற மிகப்பெரிய அண்டம் இருக்கிறது. பல்வேறு ஜீவராசிகளை கொண்டிருக்கின்ற அந்த உலகத்தை நாம் இப்போது புரிய வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இன்னும் பல உண்மைகள் அதனுள்ளே மறைந்திருக்கின்றன. கோவிட் பெருந்தொற்றுக்கு பின்னான இக்காலத்தில்

இது தொடர்பாக பலரும் மீளாய்வு செய்து வருகிறார்கள். எனவே தான் இந்த மண் தினத்தினுடைய கோசச் சொல்லாக ஆங்கி லத்தில் “Soil: source of all food” என்பதை வைத்துள்ளார்கள். அதாவது மண்ணை எமது உணவின் மூலம் என்ற தொனிப்பொருளில் தான் இந்த ஆண்டுக்கான மண்தினம் நடத்தப்படுகிறது.

இந்த மண்தினம் மார்கழி ஐந்தாம் திகதி அவதானிக்கப்பட வேண்டியது, நினைவில் வைத்திருக்கப்பட வேண்டியது என்ற கருத்தை முதலில் முன்னெடுத்தவர் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் மறைந்த தாய்லாந்து தேசத்தினுடைய மன்னர் புமிபோல் அடுல்யடேஜ் (Bhumibol Adulyadej) அவர்கள். அவர் மிகப்பெரிய சனத்தொகை கொண்ட எம்மைப் போன்ற நிலப்பரப்பை கொண்ட ஒர் ஆசிய நாட்டின் பாரம்பரிய மன்னராக நீண்ட காலம் இருந்தவர். மக்களால் மிகவும் விரும்பப்பட்ட ஒருவர். அவர் இயற்கை வளத்தை நேசித்தவர். அவற்றை பாதுகாப்பதன் அவசியத்தை தெரிந்தவர். தனது நாட்டில் மட்டுமல்ல, அண்டைய நாடுகள் சிலவற்றிலும் கூட தன்னுடைய அரசு செயற்திட்டம் (Royal project) என்ற அடையாளமிட்டு தன்னுடைய சொந்த செல்வத்தில் ஒரு பகுதியை இயற்கை வளம் பேணுவதற்காக ஒதுக்கி செயற்பட்டவர். அந்த நாட்டு மக்கள் நம்மை போல் ஒரு ஆசிய இந்து பெளத்த பண்புகளை உள்ளடக்கிய சமூகத்தை சார்ந்தவர்கள். இன்று உணவு உற்பத்தியில் உணவை அளவாக பதனிட்டு பேணி பாது காப்பது போன்ற தொழில்நுட்பங்களில் மிக தலைசிறந்த நாடாக தாய்லாந்து இருக்கிறது. அங்கே உள்ள பல்கலைகழகங்கள் பல்வேறு முனைகளில் மிக திறமையானவையாக இருக்கின்றன.

இவை எல்லாவற்றையும் சொல்வதற்கு காரணம், தாய்லாந்து அரசர் 2002 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் international soil association இங்கு முன்

(19ஆம் பக்கம் பார்க்கவும்)

தமிழ் ஊடகத் திரட்டு,
லக்கமி கட்டிடம்,
ஞானபாள்கரோதய சனசமூக நிலைய வீதி,
கலவியங்காடு, யாழ்ப்பாணம்.

மின்னாங்கல்: nimirvueditor@gmail.com

இணையம்: www.nimirvu.org

தொலைபேசி இல: 0212232121

ஆசிர்யர் பார்வை

தமிழர் தரப்பு எவ்வாறு பேச்சுசெ அனுருவது?

தேசிய இனப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதன் மூலமே நாடு இன்று எதிர்நோக்கியுள்ள பொருளாதார பேரிடரில் இருந்து மீள் முடியும். இதனை இத்தீவில் வாழும் யாரும் மறுப்பதற் கில்லை. இந்த நேரத்தில் தமிழர் தரப்பு பேச்சுவார்த்தையின் போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய அம்சங்கள் தொடர்பில் தமிழ் சிவில் சமூக அமைப்புகள் கூட்டாக வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில் முக்கியமான பல விடயங்கள் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இலங்கையின் ஒற்றையாட்சிக் கட்டமைப்புக்குள் தமிழ் மக்களின் இருப்பையும் அடையாளங்களையும் அறிப்பதற்கு சிங்கள பேரின வாதம் தொடர்ந்து முயற்சிக்கிறது. மறுபறுத் தில் வடக்கு-கிழக்கைத் தமது மரபு வழித் தாயகமாகக் கொண்டு, அரசியல் கோட்பாட்டினிடப்படையில் தம்மை ஒரு தேசமாக அடையாளப்படுத்துகின்ற தமிழ் மக்கள் அந்த அடையாளத்தை பாதுகாப்பதற்காக தொடர்ச்சியாக போராட வருகின்றனர்.

இனவழிப்பை எதிர்கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களின் தேசிய இருப்புக்கான பாதுகாப்பும் தேசிய அடையாளங்களுக்கான பாதுகாப்பும் மிக முக்கியமானது. இத்தீவின் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு என்பது இந்த உத்தரவாதங்களைத் தருவதாகவே எப்போதும் இருக்க வேண்டும். பேச்சுவார்த்தை களுக்கான தெளிவான வழி வரைபடம் ஒன்றை இரு தரப்புகளும் இணைந்து தயாரிக்க வேண்டும். இனப்படுகொலைக்கு சர்வதேச விசாரணை, அரசியல் கைதிகள் விடுதலை, காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கான சர்வதேச

விசாரணைகள், காணி அபகரிப்புகளை நிறுத்துதல், காணிகளை மீள் வழங்கல் உள்ளிட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகளை கால அட்டவணைக்குள் தீர்த்தல். தற்போது சிறீலங்காவை பொருளாதாரப் பேரழிவிலிருந்து மீட்பதற்கு உதவ முன்வரும் நாடுகளும் நிறுவனங்களும் புலம்பெயர் அமைப்புகளும் இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான நிரந்தரத் தீர்வு என்பதை பொருளாதார உதவிக்கான முன் நிபந்தனையாக முன்வைக்க வேண்டும்.

முன்றாம் தரப்பு மத்தியஸ்தம், சிவில் சமூக பிரதிநிதிகளையும் பேச்சுவார்த்தைகளில் இணைத்துக் கொள்ளல். இவற்றுடன் பேச்சுக் களை வெளிப்படைத் தன்மையுடன் நடாத்த வேண்டும் போன்ற முக்கிய விடயங்கள் அந்த அறிக்கையில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

இதேவேளை, இலங்கை தமிழ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை ஒன்றாக சந்தித்த இந்திய வெளிவிவகார அமைச்சர் 13 ஆவது திருத்தத்தை முழுமையாக அமுல்படுத்துவதுதான் இந்தியாவின் ஒரே நிலைப்பாடு என்று கூறியிருக்கிறார். 13 ஆவது திருத்தத்தையே நடைமுறைப்படுத்தாத அரசு நீங்கள் கேட்பதையெல்லாம் எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தும் என எதிர்பார்க்கின்றீர்கள் என கேள்வி எழுப்பியுள்ளார். இந்தியா 13 ஜூ அமுல்படுத்தவே தொடர்ந்தும் விரும்புகிறது. ஆனால் தமிழ் மக்களோ சமஷ்டி அல்லது அதற்கும் கூடிய அரசியல் தீர்வையே எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

-எச். கீர்சாந்-

அட்டப்படம்: ஜ.சிவசாந்தன்

ஐ.நா மனது உரிமைகள் சபையில் ஈழுத்துமிழுர் பிரச்சனை (பகுதி -1)

தொகுப்பு - விங்கம்

2022 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் ஐ.நா பாதுகாப்புச்சபை மியான்மாரின் இராணுவ ஆட்சி யாளரைக் கண்டிக்கும் தீர்மானத்தை நிறை வேற்றியது. இத்தீர்மானம் இராணுவத்தால் நடத்தப்படும் படுகொலைகளையும் மனித உரிமை மீறல்களையும் கண்டிப்பதுடன் தொடர்ந்து நிலைமையை கண்காணிக்க தேவைப்படும் நடவடிக்கைகளை பாதுகாப்பு சபை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கோருகிறது. மிகவும் அபூர்வமான ஒரு நிகழ்வாக உலகத்தின் மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்களால் இது பார்க்கப்படுகிறது. இத் தீர்மானத்தை அவர்கள் வரவேற்றுள்ளார்கள். ஈழுத்துமிழுர் மீது நடாத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இனப் படுகொலையும் பாதுகாப்புச் சபையில் விவாதிக்கப்பட வேண்டும், சிறிலங்கா அரசுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் அங்கு எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுவும் மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்களின் நீண்டகால கோரிக்கையாக இருந்து வருகிறது.

அதேவேளை, ஈழுத்துமிழுர் மீது சிறிலங்கா அரசு நடத்திக் கொண்டிருக்கும் இனப் படுகொலை தொடர்பான பிரச்சனை ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையில் (Human Rights Council, HRC) கதைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மனித உரிமைகள் பேரவை ஐ.நா.வின் பாதுகாப்பு சபைக்கு இந்த விடயத்தை பார்ப்படுத்த வேண்டும் என்று மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள் குரல் எழுப்பத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள்.

அண்மைக்காலத்தில், ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையில் கதைத்துக் கொண்டிருப்பதை விடுத்து சிறிலங்காவுக்கு எதிரான வழக்கு ஒன்று ஐ.நா. சர்வதேச நீதிமன்றத்தில் (International Court of Justice, ICJ) இல் தொடர்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் தமிழுர் மத்தியில் எழுத தொடங்கி உள்ளது. மேலும் இனப்படுகொலைக்கு காரணமானவர்கள் சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்துக்கு

(International Criminal Court, ICC)

கொண்டு செல்லப்பட்டு அவர்களுக்கு எதிரான வழக்கு நடத்தப்பட்டு அவர்களின் குற்றங்கள் நிருபிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளும் பலமடைந்து வருகின்றன. இந்த கோரிக்கைகளின் பின்னால் இருப்பது ஈழத்தமிழர் மத்தியில் மேலெழுந்து வரும் 'ஜ.நா. மனித உரிமைகள் சபையில் எமக்கு நீதி கிடைக்காது' என்ற மனப்பாங்கே.

ஆயினும், பிரச்சனையை பாதுகாப்பு சபையிடம் பாரப்படுத்துவாறு HRC ஜக் கோருவதோ, சர்வதேச நீதிமன்றத்தில் சிறி வியல் நீதிமன்றத்தில் இனப்படுகொலை செய்தவர்களை நிறுத்துவதோ இலகுவான காரியமல்ல. இதற்கு HRC இன் அங்கத்துவ நாடுகளில் பெரும்பான்மையினரின் ஆதரவை நாம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். HRC இல் ஈழத்தமிழர் சார்பாக இதுவரை எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளே பலரது அயராத உழைப்பையும் தன்னலமற்ற தியாகத்தையும் வேண்டி நின்றன. மேலும் இதற்கு பெருமளவு பொருட்செலவும் ஏற்பட்டது என்பதை மறுக்க முடியாது. இனி, HRC ஜ அடுத்த நடவடிக்கையாக சர்வதேச நீதிமன்றத்துக்கும் சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்துக்கும் எமது பிரச்சனையை கொண்டு செல்வது என்பது நாம் இதுவரை செய்த முயற்சியை விட பல மடங்கு முயற்சியை வேண்டி நிற்கும்.

இந்த முயற்சியில் இருக்கும் சிக்கல்களை விளங்கிக் கொள்ள இந்த நீதிமன்றங்கள் எவ்வாறு இயங்குகின்றன என்பதைப் பார்ப்பதே இந்தக் கட்டுரையின் பிரதான நோக்கம். அதற்கு முன்னதாக ஜ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையில் இதுவரை நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களையும் அவற்றின் பின்னணியையும் இங்கு சுருக்கமாக பார்ப்போம். இந்தப் பின்னணிகளை வைத்துப் பார்க்கும் போது தான் சிறிலங்கா அரசை மேற்கூறிய நெருக்குதல்களுக்கு உள்ளாக்குவதில் உள்ள சிக்கல்களை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

பங்குனி 2012 - நல்லினக்கத்தையும் பொறுப்புக்கூறுவையும் ஊக்குவிக்கும் தீர்மானம் 19/2 நிறைவேற்றப்பட்டது. இலங்கையில் நடத்தப்பட்ட உள்ளக விசாரணையை (LLRC) இத்தீர்மானம் குறித்துக் கொண்டாலும் அதன் குறைபாடுகளை கவனத்தில் கொண்டு ஒரு விரிவான செயற்திட்டம் ஒன்றை முன்வைக்குமாறு இலங்கை அரசாங்கத்திடம் வேண்டுகோள் விடுத்தது. இந்தியா உட்பட 23 நாடுகள் இத்தீர்மானத்தில் இணைந்து கொண்டன.

பங்குனி 2013 - நிலைமாறுகால நீதி க்கான நடவடிக்கையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி தீர்மானம் 22/1 நிறைவேற்றப்பட்டது. அது LLRC இன் பரிந்துரைகளை நடை முறைப்படுத்த சிறிலங்கா அரசாங்கம் சமர்ப்பித்த செயற்திட்டத்துக்கு ஆதரவு தெரிவித்தது மேலும் உண்மைகளை அறிவுதற்கான ஆணைக்கும் ஒன்றை உருவாக்குவதற்கு மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் சமர்ப்பித்த அறிக்கை A/HRC/22/38 ஜ வரவேற்றது. இந்தத் தீர்மானமும் இந்தியா உட்பட 25 நாடுகளினால் ஆதரிக்கப்பட்டது.

பங்குனி 2014 - யுத்தநிறுத்த உடன் படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்ட 2002 மாசி மாதத் திலிருந்து LLRC அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 2011 ஆண்டு காலப்பகுதியில் மனித குலத்துக்கு எதிராக நடந்த குற்றங்களை விரிவாக ஆராய்வதற்கு அதிகாரமளிக்கும் தீர்மானம் 25/1 நிறைவேற்றப்பட்டது. இதன்மூலம், முந்தைய பரிந்துரைகளில் முன்னேற்றம் இல்லாதது குறித்து பேரவை அதிருப்தியை தெரிவித்தது. மேலும் இனவாதவன்முறை, ஊடகவியலாளர்கள் மீதான தாக்குதல்கள் மற்றும் ஜ.நா மனித உரிமைகள் செயற்பாட்டாளர்களுக்கு எதிரான தாக்குதல்கள் குறித்து தொடர்ந்து தனது கவலையை வெளிப்படுத்தியது.

மகின்த ராஜபக்ச தனது பிடியை இறுக்கிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் 2015 தெ மாதம் அவர் தேர்தலில் தோற்கடிக்கப்படுகிறார். மைத்திரிபால் சிறிசேன சனாதிபதியாக பதவி

யேற்கிறார். இதன் மூலம் ஐ.நா. தொடர்பான சிறிலங்கா அரசின் நிலைப்பாட்டில் மாற்றும் ஏற்படுகிறது. ஊழலை வேறுக்கவும், அரசிய லமைப்பு சீர்திருத்தங்களை கொண்டு வரவும் சிறிசேன சபதம் செய்கிறார். மேலும் சிறிலங்கா அரசின் பொறுப்புக்கூறல் சாத்தியம் என்ற நம்பிக்கை எழுகிறது.

ஜப்பாசி 2015 - மனித உரிமைகள் பேரவையின் தலைமைப் பொறுப்பை அமெரிக்கா பெற்றுக் கொண்டது. ஓரளவுக்கு சர்வதேசத்தின் பங்குபற்றுதலுடன் உள்ளகப் பொறிமுறையைக் கோரும் தீர்மானம் 30/1 நிறைவேற்றப்பட்டது. அதில் சிறிலங்காவும் இணைந்து கொண்டது. சர்வதேச நீதிபதிகளின் பங்களிப்பு பற்றியும் பல்வேறு வகைப்பட்ட நிலைமாறுகால செயற்பாடுகள் பற்றியும் இந்த தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சாட்சிகளை பாதுகாப்பது, வடக்கிலிருந்து இராணுவத்தை நீக்குவது, காணிகளை கையளிப்பது என் பலவு உட்பட்ட நிலைமாறுகால நீதிச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதற்கான சிறிலங்காவின் உறுதிமொழியைப் பாராட்டியது. மேலும், சட்டத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு பொறுப்புக்கூறலின் அவசியத்தை இத்தீர்மானம் வலியுறுத்தியது.

பங்குனி 2017 - மனித உரிமைகள் பேரவையின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப் படுத்துவதில் உள்ள முன்னேற்றங்களை தொடர்ந்து அவதானிக்கவும் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கவும் ஆணையாளரைக் கோரும் தீர்மானம் 34/1 நிறைவேற்றப்பட்டது. மனித உரிமைகள் ஆணையாளர், ஐ.நாவின் செயலாளர் நாயகம், மற்றும் பல ஐ.நா. நிறைவேற்று அதிகாரிகள் சிறிலங்காவுக்கு வருகை தந்து நிலைமைகளை அவதானித்த பின்னர் இந்த தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

2019 கார்த்திகையில் கோத்தாபய ராஜபக்ச சிறிலங்காவின் சனாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்படுகிறார். 2020 மாசி மாதம் சிறிலங்கா அரசாங்கம் ஐ.நாவின் 30/1, 34/1 மற்றும் 40/1 தீர்மானங்களில் பங்களிப்பதிலிருந்து

**“யுத்துத்துன் போது
நடத்தப்பட்ட சூற்றங்கள்
தொடர்பாகவும் சீர்வங்காவில்
புரையேறிப் போயிருக்கும்
தண்டனைகளிலிருந்து துப்புவது
தொடர்பாகவும் சர்வதேச
சூற்றவியல் நீதிமன்றம்
விசாரணை நடத்த வேண்டும்”**

தான் விலகிக் கொள்வதாக அறிவித்தது. தான் நல்லினக்கத்துக்கும் பொறுப்புக்கூறலுக்கும் ஒரு உள்ளகப் பொறிமுறையை மட்டுமே தொடரப் போவதாக கூறியது.

தெ 2021 - மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் மிசெல் பச்சலெட் (Michelle Bachelet) சிறிலங்கா மீதான தன்னுடைய அறிக்கையை வெளியிட்டார். தண்டனைகளிலிருந்து தப்புவது, மனித உரிமைகள் நிலைமாறுகால நீதி என்பவற்றில் ஏற்படும் பின்னடைவுகள், அதிகரிக்கும் இராணுவ மயமாக்கல், அதிகரிக்கும் பொதுமக்கள் சமூகத்தின் மீதான பயமுறுத்தல், அதிகரிக்கும் இனவாத பேச்சுக்கள் என்பவற்றை அந்த அறிக்கை வலுவாக கண்டித்தது. யுத்தத்தின் போது நடத்தப்பட்ட குற்றங்கள் தொடர்பாகவும் சிறிலங்காவில் புரையேறிப் போயிருக்கும் தண்டனைகளிலிருந்து தப்புவது தொடர்பாகவும் சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றம் விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தார். உள்ளகப் பொறிமுறைகள் தோற்றுப்போய் விட்டதாகவும், தண்டனைகளிலிருந்து தப்பும் போக்கு மேலும் ஆழமாக்கப்படுவதாகவும் இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சிறிலங்காவின் அமைப்புமுறையில் அதிகளவில் நம்பிக்கையீனம் அடைவதாகவும் அந்த அறிக்கை குறிப்பிட்டது.

பங்குனி 2021 - சிறிலங்காவில் மனித

உரிமைகள் மீறப்பட்டமை அது தொடர்பான குற்றங்கள் என்பவற்றுக்கான ஆதாரங்களை திரட்டவும் அவற்றைப் பேணவும் ஆராய்வதற்கும் மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் அலுவலகத்துக்கு (Office of the UN High Commissioner for Human Rights, OHCHR) அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானம் 46/1 நிறைவேற்றப்பட்டது. இதற்கு 23 நாடுகள் ஆதரவளித்தன. இந்தியா நடுநிலைமை வகித்தது.

ஜப்பசி 2022 - மனித உரிமைகள் பேரவை சிறிலங்கா தொடர்பான தனது வருடாந்த அறிக்கை A/HRC/51/5 ஜ வெளியிட்டது. இந்த அறிக்கையில் வைகாசி 2022 இல் OHCHR ஆல் உருவாக்கப்பட்ட குழுதன்னுடைய வேலைகளை ஆரம்பித்ததாகவும், ஆடி மாதம் உண்மைகளை கண்டறிவதற்காக சிறிலங்காவுக்கு போவதற்கான அனுமதி கோரப்பட்டதாகவும், அதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த வகையில், OHCHR இற்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்களால் எடுக்கப்படும் முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு வழங்கப்படவேண்டும் என்றும் அவர்களை பழிவாங்கப்படாமல் இருப்பதற்கான உள்ளக மற்றும் சர்வதேச முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

மேலும், சர்வதேச மட்டத்தில் பொறுப்புக்கூறலுக்காக வேறு பொறிமுறைகளை OHCHR குழு ஆராய வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில் உதாரணங்களாக, 2021 ஜப்பசி, கார்த்திகை மாதங்களில் சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றுக்கு (ICC) வழங்கப்பட்ட அறிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. அந்த அறிக்கைகளில் சிறிலங்கா ரோம் சாசனத்தில் கையொப்பமிடாத நாடு என்றாலும் அந்த நாட்டின் குற்றங்கள் பல அந்த சாசனத்தில் உள்ள நாடுகளில் நடத்தப்பட்டுள்ளதால் சிறிலங்காவில் குற்றமிழைத்தவர்களுக்கு எதிராக ICC இல் வழக்குத் தொடர முடியும் என்று

வாதிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் உலகளாவிய சட்ட அதிகாரம் (universal jurisdiction) என்ற கோட்பாட்டின் கீழ் சர்வதேச அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் நெதர்லாந்து நாட்டின் பத்திரிகையாளரின் கொலைகளை விசாரிக்கும் நீதிமன்றில் இலங்கையில் நடந்த உண்மைகளை கண்டறிவதற்காக வழக்கு ஒன்றை தொடர்ந்துள்ளனர். அதேவேளை, அமெரிக்க அரசாங்கம் சிறிலங்கா அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள் சிலர் தனது நாட்டுக்குள் வருவதை தடை செய்துள்ளது. இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் மேலும் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஐ.நா. அறிக்கை A/HRC/51/5 கூறியுள்ளது.

ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையினால் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கைகளை வைத்துப் பார்க்கும் போது அந்த அவையின் செயற் பாடுகள் அதன் எல்லையைத் தாண்டிப் போக முடியாத ஒரு கட்டத்தை அடைந்திருப்பதாக தோன்றுகிறது. அடுத்து சர்வதேச நீதிமன்றம் (International Court of Justice, ICJ) எவ்வாறு இயங்குகின்றது என்று சுருக்கமாக பார்ப்போம்.

சர்வதேச நீதிமன்றம்

ஐ.நா.வின் சர்வதேச நீதிமன்றம் இரண்டு வகையான வழக்குகளை கையாளும். ஒன்று நாடுகளுக்கு இடையேயான வழக்குகள் மற்றையது ஐ.நா.வின் கீழ் செயற்படும் பல்வேறு குழுக்களால் முன்வைக்கப்படும் சட்டப் பிரச்சனைகள் தொடர்பான செயற்பாடுகளுக்கு ஆலோசனை வழங்கல். இதில் நாடுகளுக்கு இடையேயான வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு சம்பந்தப்பட்ட நாடுகள் கூட்டாக இந்த நீதிமன்றத்தை அணுகினாலே அவற்றை நீதிமன்றம் விசாரிக்கும். இந்தக் கட்டுரையில் பேசப்படும் விடயத்திற்கு இது தொடர்பில்லாதது. ஆகவே அதனை விட்டு விடுவோம். அடுத்தது ஐ.நா.வில் செயற்படும் நிறுவனங்கள் முன்வைக்கும் சட்டப் பிரச்சனைகள். அவை எவ்வாறு கையாளப்படுகின்றன என்று பார்ப்போம்.

சர்வதேச நீதிமன்றத்தின் ஆலோசனைகளைக் கோரும் உரிமை ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் ஜந்து உறுப்பு நிறுவனங்கள் மற்றும் ஜக்கிய நாடுகளுடன் இணைந்த 16 சிறப்பு முகவர் நிறுவனங்கள் என்பவற்றுக்கு மட்டுமே உண்டு. ஜக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபை மற்றும் பாதுகாப்பு பேரவை எந்தவொரு சட்டக் கேள்விக்கும் ஆலோசனைக் கருத்துக்களைக் கோரலாம். ஆலோசனைக் கருத்துக்களைப் பெறுவதற்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் பிற உறுப்பு நிறுவனங்கள் மற்றும் சிறப்பு முகவர் நிறுவனங்கள் “தங்கள் செயல்பாடுகளின் எல்லைக்குள் எழும் சட்டக் கேள்விகள்” தொடர்பாக மட்டுமே அவ்வாறு செய்ய முடியும்.

ஆலோசனைக் கருத்து கேட்டு நீதிமன்றத் துக்கு கோரிக்கை கிடைக்கப் பெற்றால், நீதி மன்றம் அனைத்து உண்மைகளையும் சேகரிக்க வேண்டும். ஆகவே, மேலும் சர்ச்சைக்குரிய வழக்குகளைப் போலவே எழுத்து மற்றும் வாய்மொழி நடவடிக்கைகள் ஊடாக உண்மைகளை சேகரிக்க அதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. கோட்பாட்டளவில், அத்தகைய நடவடிக்கைகள் இல்லாமலே அதனை நீதிமன்றம் செய்யலாம், ஆனால் அது ஒரு போதும் அவ்வாறு செய்யவில்லை.

சட்ட ஆலோசனைக்கான கோரிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்ட சில நாட்களுக்குப் பிறகு, நீதிமன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்விக்கு தகவல்களை வழங்கக்கூடிய நாடுகள் மற்றும் சர்வதேச அமைப்புகளின் பட்டியலை நீதிமன்றம் தயாரிக்கும். இந்த நாடுகள் அந்தக் கோரிக்கையில் சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளாக இருக்கமாட்டாது. அந்தப் பட்டியலில் இருக்கும் நபர்கள் அவர்களைச் சார்ந்த அரசை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக கருதப்படமாட்டார்கள்.

மேலும் ஆலோசனை நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் பங்கேற்பது நீதிமன்றத்தின் கருத்துக்கு அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாது. பொதுவாக இந்தப் பட்டியலில் இருக்கும்

நாடுகள் கருத்தைக் கோரும் அமைப்பின் உறுப்பு நாடுகளாகும். இந்தப் பட்டியலில் இல்லாத ஒரு நாடு நீதிமன்றம் தன்னையும் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று நீதிமன்றத்தைக் கேட்கலாம்.

பிரச்சனை தொடர்பாக கருத்தைக் கோரும் சர்வதேச அமைப்புகளைத் தவிர வேறு ஒருவரையும் ஆலோசனை நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்க ICJ அனுமதிப்பது அரிது. இதுவரை மேற்கு ஆபிரிக்காவின் சர்வதேச நிலமை என்ற விடயத்தில் மட்டும்தான் ஒர் அரசுசாரா நிறுவனத்தினால் தகவல்கள் வழங்கப்படுவதற்கு ICJ அனுமதி அளித்தது. ஆனால் அந்த நிறுவனம் இறுதியில் அவ்வாறு செய்யவில்லை. அதனை விட மற்ற எல்லா விடயங்களிலும் தனியார் தரப்பு கலந்து கொள்ள விடுக்கப்பட்ட அனைத்து கோரிக்கைகளையும் நீதிமன்றம் நிராகரித்துள்ளது.

முதலில் எழுத்து மூலம் நடத்தப்படும் கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் பின்னர் வாய்மொழி மூலம் நடத்தப்படும் கருத்துப் பரிமாற்றத்தை விட சுருக்கமாக இருக்கும். மேலும் எழுத்து மூல வாதப் பிரதிவாதங்களை கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்கள் தளர்ச்சியானவை. பங்கேற்பாளர்கள் எழுத்துமூல அறிக்கைகளை தாக்கல் செய்யலாம். அவற்றில் சொல்லப்பட்டவை மற்றைய பங்கேற்பாளர்களின் கருத்துகளிற்கு கருப்பொருளாக அமையலாம்.

எழுத்து மூல அறிக்கைகள் மற்றும் கருத்துகள் இரகசியமானவையாக கருதப்படுகின்றன. ஆனால் பொதுவாக வாய்மொழி நடவடிக்கைகளின் தொடக்கத்தில், இந்த எழுத்துமூலக் கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் பொது மக்களுக்குக் கிடைக்கும். அதன் பின்னர் நாடுகள் தமது கருத்தை பொதுமக்களும் அறியக்கூடிய வகையில் வாய்மொழி மூலம் முன்வைக்க அழைக்கப்படுவார்கள்.

அடுத்த இதழில் தொடரும்...

ரண்ண போலீஸ் பொங்கலும் - தாய்மார்கள் கோரிய உரிமைப் பொங்கலும்

ஆயுதப் போராட்டம் மௌனிக்கப்பட்டு 14 வருடங்கள் ஆகின்ற நிலையிலும் தமிழ் மக்களில் பலரது காணிகள் இராணுவத் தினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டே உள்ளன. தமிழ் மக்கள் தங்கள் காணிகளில் குடியிருந்து கொண்டு சுதந்திரமாக பொங்கல் விழாவைக் கூட கொண்டாட முடியாத நிலையில் தேசிய பொங்கல் விழாவை யாழ்ப்பானம் நல்லூரடி சிவன் கோவிலில் கொண்டாடியுள்ளார் ரணில். தமிழ் மக்களுடன் தாங்கள் நல்லினக்கத்துடன் உள்ளோம் என சர்வதேசத்துக்கு காட்டுவதற் காகவே ஜனாதிபதி இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கலாம். ஆயிரக்கணக்கான நாட்களை தாண்டி காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் போராட்டம் தொடர்ந்து வருகிறது. காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் உறவுகள் நிம்மதியாக பொங்கல் கொண்டாட முடியாத மனநிலையிலேயே தொடர்ந்தும் இருந்து வருகின்றனர்.

பொங்கல் கொண்டாடுவதற்கு முதலில் நிலம் இருக்க வேண்டும், சூழ உறவுகள் இருக்க வேண்டும். இவை இரண்டும் தமிழ் மக்களுக்கு இன்னமும் முழுமையாக கிடைக்கவில்லை.

தொகுப்பு - அமுது

ரணிலின் பொங்கல் விழாவுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து வெளி மாவட்டங்களில் இருந்து வந்த தாய்மாரை வட்டுவாகலில் பலவந்தமாக பரிசோதித்து பல்வேறு நெருக்கடிக்குள்ளும் உள்ளாகியிருக்கிறது படைத்தரப்படு. அதையும் தாண்டி காணாமல் ஆக்கப்பட்ட உறவுகளும், பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் இணைந்து ரணிலின் வருகைக்கு எதிராக கடுமையான போராட்டங்களை மேற்கொண்டனர். வயதான தாய்மாரின் போராட்டத்தை அடக்க தண்ணீரை வேகமாக பீச்சியடிக்கும் பணியில் பொலிஸார் ஈடுபட்டிருந்தனர். அவற்றையெல்லாம் தாண்டி பொலிசாரின் மேலாடையை இழுத்துப் பிடித்து கேள்விகளை கேட்ட தாய்மாருக்கு பதிலில் ஈடுபாடு பொலிஸாரும் தின்றினர்.

“காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கு என்ன நடந்தது என்பதன் உண்மைத் தன்மையை கண்டறிய வேண்டும் என்பது எமது நிலைப்பாடாகும். அதற்குரிய வேலைத் திட்டங்களும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. காணாமல் ஆக்கப்பட்ட உறவுகளுக்கு பரிகாரம் வழங்குகிற பொருட்டு உண்மை மற்றும் நல்லினக்க ஆணைக்குமு ஒன்றை நிறுவ தீர்மானித்துள்ளோம்.” என்கிற தொனியில் யாழ்ப் பாணத்தில் உரையாற்றியிருக்கிறார் ரணில் விக்கிரமசிங்க. மாறி மாறி வந்த சிங்கள் அரசாங்கங்கள் காணாமல் ஆக்கப்பட்ட உறவுகளுக்கு என கண் துடைப்பு ஆணைக்கு முக்கள் பலவற்றை நிறுவி அதன் மூலம் காலத்தை இழுத்திட்டதனர். உள்நாட்டு பொறி முறையில் தமிழ் மக்கள் தங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என பல தடவைகளும் வலியுறுத்திய நிலையில் மீண்டும் உண்மையை கண்டறிய வேண்டும் என ரணில் பச்சைப் பொய்யை சொல்லி இருக்கிறார். தங்கள் பிள்ளைகள்

என்று வீடு வந்து சேர்கிறார்களோ, என்று எங்கள் காணிகளில் கொட்டில்களை போட்டுக் கொண்டாவது குடியேறுகிறோமா அன்று தான் உண்மையான பொங்கல் என்று போராடிய தாய்மார் கண்ணீருடன் தெரிவித்தனர்.

காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் உறவினர்கள் மற்றும் யாழ்.பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் நடத்தப்பட்ட ஆர்ப்பாட்டத்தின் மீது இராணுவத்தினரும் பொலிஸாரும் வீதித் தடைகள் மற்றும் நீர்த்தாரைத் தாக்குதல் களை மேற்கொண்டதை நவசமசமாஜக் கட்சி கண்டித்துள்ளது. அந்தக் கட்சி விடுத்த அறிக்கையில், தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு நிரந்தர தீர்வுகளை வழங்குவதற்கும் அவர்கள் எதிர்பார்த்த நீதியைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கும் ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க இதுவரை எந்த நம்பகத்தன்மையான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க முடியாமல் தனது இயலாமையை வெளிப்படுத்தி யுள்ளார் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசமைப்பின் 13 ஆவது திருத்தச் சட்டம், சமூக நீதி ஆணைக்குமுறை முழுமையாக அமுல்படுத்துவது குறித்த ஜனாதிபதியின் உரைகள் இனிமையாக இருக்கலாம். ஆனால், பலவந்தமாகக் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர், தமிழர்களின் காணி அபகரிப்பு, அரசியல் கைதிகளின் நீண்டகாலத் தடுப்பு, சிவில் ஆட்சியில் இராணுவத் தலையீடுகள் போன்ற பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு அவசியம்.

ஜனாதிபதி பதவியின் மரபு, பதவிப் பெயரால் அன்றி, நீதியைக் கோரும் மக்களுக்கு அதை வழங்குவதன் மூலம் மாத்திரமே கிடைக்கின்றது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும் எனவும் அந்த அறிக்கையில் மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வயதான தாய்மார்கள் தாக்கப்பட்டமைக்கு கண்டனங்களை கூட தமிழ்த் தேசியக் கட்சிகள் விடுத்ததாக தெரிய வில்லை. ஆனால், சிங்கள பக்கமிருந்து போராட்டத்துக்கு ஆதரவான குரல் வலுவாக வந்துள்ளது. காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் உறவுகளும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களும்

“பொலிஸாரின் சட்டையைப் பிடித்து கேள்வி கேட்கும் தூய்மாரின் காணாள்கள் அஞ்சம் பக்ரப்பட்டிருக்க வேண்டிய சந்தூர்ப்பத்தில் போராட்டத்தில் சளியாட்டம் மாத்ரியான செய்துகள் சர்வதேச ரீதியில் பரப்பப்பட்டுள்ளன”

முன்னெடுத்த வலுவான போராட்டத்தை அங்கே யிருந்த சிலர் திசை திருப்ப முயன்றனரா என்கிற சந்தேகம் உள்ளது.

பொலிஸார் வீசியடித்த தண்ணீரில் சிலர் தலை கழுவி குளித்ததான செய்தி தான் சமூக வலைத்தளங்களில் பிரபலம் ஆகியுள்ளது. தென்னிந்தியா உட்பட வெளிநாடெங்கும் அந்த செய்தி அதிகம் பார்வையிடப்பட்டுள்ளது. பொலிஸாரின் சட்டையைப் பிடித்து உரத்து கேள்வி கேட்கும் தாய்மாரின் காணாளிகள் அதிகம் பகரிப்பட்டிருக்க வேண்டிய சந்தூர்ப்பத்தில் போராட்டத்தில் ஒரு களியாட்டம் மாதிரியான செய்திகள் சர்வதேச ரீதியில் பரப்பப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான செயற்பாடுகள் போராட்டம் தொடர்பில் பிழையான விம்பத்தை கட்டமைக்கும். இனிவரும் காலங்களில் இவ்வாறான கேலிக்கூத்துகள் முற்றாக நிறுத்தப்பட வேண்டும். இராணுவத்தினரிடம் ஒப்படைக் கப்பட்ட பின்னர் காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் கதி என்னவென்பதை வெளிப்படுத்து மாறும், பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தை இல்லாதொழித்து அரசியல் கைதிகளை உடனடியாக விடுதலை செய்யுமாறும், ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களை விடுவிக்குமாறும் கோரி மக்களால் நடாத்தப்பட்ட போராட்டம் வெற்றியடைந்துள்ளது. உண்மையில் யாழிப் பாணத்தில் ரணிலின் பொங்கல் தோல்வி யடைந்தது தான் வெளியான செய்தி.

தமிழ்த் தலைமைகள் கோரும் சமஸ்தி முறையும் அசுற்கான போராட்ட வழிவகையும் (பகுதி - 3)

ஈழத்தமிழ் அரசியல் வரலாற்றினுர் மு. திருநாவுக்கரசு அவர்களால் 13.03.2022 அன்று நடாத்தப்பட்ட “தமிழ்த் தலைமைகள் கோரும் சமஸ்தி முறையும் அதற்கான போராட்ட வழிவகையும்” என்கிற உரையாடல் வகுப்பின் முன்றாவது பகுதி இங்கே பிரசுரமாகிறது.

சமஸ்தி தான் வேண்டுமென்று கோரிய தமிழ் தலைவர்கள், சமஸ்தி வேண்டாம் ஒற்றை ஆட்சி தான் வேண்டும் என்று கோரிய தமிழ் தலைவர்கள் இரண்டு பகுதியினரும் இணைந்து 1976 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 14ஆம் திகதி வட்டுக்கோட்டை தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள். முற்று முழுவதும் சிங்கள அரசில் இருந்து பிரிந்து நின்று தனி அரசை அமைத்தல் என்கிற வட்டுக்கோட்டை தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள். இந்த தீர்மானத்தில் இரண்டு நாடு என்பது தெளிவாக கப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கைத்தீவு இரண்டு நாடு களாக பிரிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு நாடு சிங்கள நாடாக இருக்கும். மற்றையது தமிழர்களின் நாடாக இருக்கும். எனவே இறைமை உள்ள இரண்டு நாடுகள் என்ற கோட்பாட்டிற்கு வந்தார்கள்.

இறைமை உள்ள இரண்டு நாடுகள் என்பதற்கு பதிலாக ஒன்றுப்பட்ட இலங்கைக்குள் சமஸ்தி அடிப்படையிலான தீவு என்று இன்று சொல்லப்படுகிறது. அல்லது, ஒரு நாடு இரு தேசங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. கனடா வினுடைய வடிவத்தை தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சி சொல்லி இருக்கிறது. விக்னேஸ்வரனினுடைய அணியினர் “தேசங்களின் கூட்டாட்சி” (confederation) என்று சொல்கிறார்கள். இந்த முன்று பத பிரயோகங்களையும் தெளிவாக அறிவு பூர்வமாக நாங்கள் விவாதிக்க வேண்டும். அப்படி தெளிவான விளக்கங்கள் சொல்லத் தவறினால் அறிஞர்களே இந்த காலகட்டத்தில் இவற்றைப் பற்றி தெளிவான வரையறைகளை

தொகுப்பு - சோதியா

செய்யாமல் இருந்தார்கள் என்ற பழக்கு ஆளாக நேரிடும். ஒரு காலத்தில் நாங்கள் அறிஞர்களாக மக்களின் பிரச்சனைகளோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களாக இருந்தோம், இன்று அவற்றுடன் சம்பந்தமற்றவர்களாக மாறி விட்டோம் என்ற பழக்கு ஆளாக நேரிடும்.

தமிழீழ கோரிக்கையை களத்தில் இருக்கும் மூன்று பிரிவினரும் கைவிட்டு விட்டார்கள். சமஸ்தி கோரியவர்களும் ஒற்றை ஆட்சி கோரியவர்களும் சேர்ந்து தமிழர்களுக்கு தனி நாடு வேண்டும் என்று கோரினார்கள். இன்று அதனை கைவிட்டு சமஸ்தி கோருகிறார்கள். இந்த சமஸ்தியில் விக்னேஸ்வரன் கூறுகின்ற confederation என்பதற்கு அவர் அதிகம் விளக்கங்களை கொடுக்க வேண்டியவராக இருப்பார். உலகத்தில் எந்த ஒரு நாட்டிலும் confederation இல்லை. அமெரிக்காவில் 1776 ஆம் ஆண்டு முதலாவது யாப்பு உருவாக்கப்பட்ட போது confederation அடிப்படையில்தான் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் மிக குறுகிய காலத்தில் தோல்வியில் முடிந்தது. அது கைவிடப்பட்டு பின்பு 1789 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க யாப்பு கூட்டாட்சி (federation) என்கிற அடிப்படையில் உருவாக கப்பட்டது. அதுதான் இன்று வரையும்

இருக்கிறது. சுவிப்சர்லாந்தில் இருப்பதை confederation என்று சொல்கிறார்கள், ஆனால் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அங்கு சில அம்சங்கள் தான் உண்டு. அங்குள்ள தேசியம் துண்டு துண்டாக அறுக்கப்பட்டது. தேசிய ஒருமைப்பாடு உடைக்கப்பட்டது. Confederation கன்பெட்ரேஷன் என்பது அதிகாரிக்கை.

Confederation வரலாற்றில் எங்கே தொடங்கியது தெரியுமா? கி.மு. 492 ஆம் ஆண்டு பார்சீகர்கள் இலட்சக்கணக்கான துருப்புக்களோடு கிரேக்கத்தை ஆக்கிரமிக்க படையெடுத்தார்கள். பார்சீகம் என்பது இன்றைய ஈரான். பார்சீகர்களின் இந்த படையெடுப்பு கி.மு. 490 ஆம் ஆண்டு வரை இரண்டு வருடங்கள் நீடித்தது. அந்தக் காலத்தில் தான் பல நூற்றுக்கணக்கான நகர் அரசுகளாக இருந்த கிரேக்கர்கள் ஜக்கியப்பட்ட ஒரு அரசை உருவாக்க வேண்டும் என்று சிந்தித்தார்கள். பார்சீகருக்கு எதிரான ஒரு ஒருமித்த முன்னணியை உருவாக்க வேண்டும் என்று சிந்தித்தனர். பார்சீகரினது 2 ஆவது படையெடுப்பு கி.மு. 480 இல் நிகழ்ந்தது. அது ஒரு வருடத்துக்குள்ளாகவே கி.மு. 479 இல் தோற்கடிக்கப்பட்டது. அப்போது கிரேக்கத்தின் பல நூற்றுக்கணக்கான நகர் அரசுகளும் இறைமை உள்ள நகர் அரசுகளாக இருந்தன. அவை தம் இறைமையை பேணிக்கொண்டு confederation என்ற ஒரு படைக் கட்டமைப்புக்குள் சென்றன. அந்த படைக் கட்டமைப்பு இரண்டு வகைகளில் இணைக்கப்பட்டது, காலாட்படை, கடற்படை. காலாட் படைக்கு ஸ்பார்டா (Sparta) வும் கடற்படைக்கு ஏதென்ஸ் (Athens) சும் தலைமை தாங்கின. ஏனைய நூற்றுக்கணக்கான அரசுகளை ஒன்றிணைத்து confederation ஜ அவர்கள் வடிவமைத்தார்கள். அங்கு எல்லா அரசுகளும் இறைமையோடு கூட்டுச்சேர்ந்து எதிரியை எதிர்த்து போராடின, வெற்றியும் பெற்றன. அவ் வெற்றியை இன்று வரை நிலைநாட்டுகின்றன. அது முக்கியமான விடயம். வெற்றி பெறுவது மட்டும் முக்கியமல்ல வெற்றியை நிலைநாட்டுவது மிக முக்கியம்.

“ஈழுத்துமிழர்கள் பிரச்சனையில் சமஸ்தி முறையிலான தீர்வுக்கான போராட்டம் நூறு வீதுச் சோல்வியில் வீதுச் சோல்வியில் இன்று வரைக்கும் இருக்கிறது”

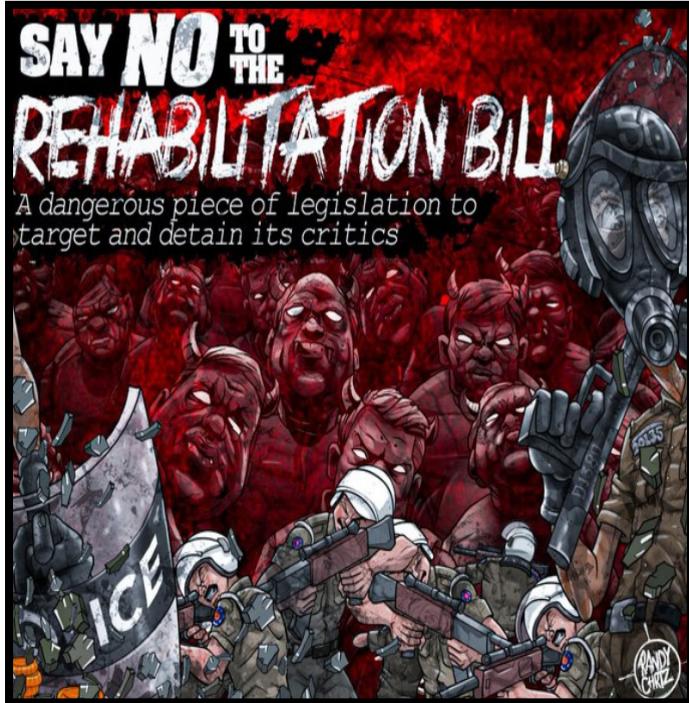
இங்குதான் confederation இறைமையுள்ள அரசுகளின் கூட்டாக வந்தது. சமஸ்தியை பார்ப்போமேயானால், இந்த confederation அமைப்பில் இருந்து தான் சமஸ்தி வந்தது. பரந்த அதிகாரமுள்ளதாக confederation இருப்பது சாத்தியம் என்பது தெரிந்த பின்பு மத்தியரசுக்கு அதிக அதிகாரங்களும் மாநில அரசுக்கு குறைந்த அதிகாரங்களும் என்ற வகையில் உலகெங்கும் சமஸ்தி அலகுகள் உருவாக்கப்பட்டன.

இவ்வாறு உருவாகிய சமஸ்தி முறையின் கீழ் உலகம் பல்லினப் பிரச்சனைக்கு தீர்வு கண்டுள்ளது. தீர்வு காண மறுக்கப்பட்ட இடங்களில் தேசங்கள் பிரிந்து சென்றிருக்கின்றன. ஈழுத்துமிழர்கள் பிரச்சனையில் சமஸ்தி முறையிலான தீர்வுக்கான போராட்டம் நூறு வீதுச் சோல்வியில் இன்று வரைக்கும் இருக்கிறது. ஏனெனில் இந்த சமஸ்திக் கோரிக்கைக்கு ஒரு வரலாறு இருக்கிறது. தமிழ் தலைவர்கள் முதலில் தனிநாட்டு கோரிக்கையை கைவிட்டு ஒற்றை ஆட்சியில் இருந்து வந்தார்கள். அடுத்து வந்த தலைவர்கள் சமஸ்தியை கோரினார்கள். பிறகு இரண்டு பேரும் ஒன்று சேர்ந்து தனிநாடு என்று வந்தார்கள். தமிழ் ஈழம் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தார்கள். இப்பொழுது அந்த இரண்டு தரப்பினரும் ஒன்று சேர்ந்து தான் மூன்று அணிகளாக இருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று அணிகளும் ஏறக்குறைய சமஸ்தி என்ற கோட்பாட்டையே முன்வைக்கிறார்கள். இன்று முன்வைத்திருக்கின்ற சமஸ்தி கடந்த காலத்தில் தோல்வியடைந்துள்ளது. இந்த நீண்ட வரலாற்று பாரம்பரியத்தில் நீங்கள்

(15 ஆம் பக்கம் பார்க்கவும்)

புனர்வாழ்வு பணியக சட்டமுல்லம்

சர்ச்சைசுரும்

தொகுப்பு - சிவா

சட்டமுலத்தை நிறைவேற்ற பூர்ட்டாதி மாதத்திலிருந்து அரசு முனைந்து வந்த நிலையில், பாராளுமன்றத்தில் 18.01.2023 அன்று இரண்டாம் வாசிப்பின் மீது விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட புனர்வாழ்வு பணியக சட்டமுலம் 17 மேலதிக வாக்குகளால் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. குறித்த சட்டமுலத்தினாடாக போராட்டக்கள் செயற்பாட்டாளர்களை புனர்வாழ்வு மத்திய நிலையங்களுக்கு அனுப்பி, நீண்டகாலம் தடுத்து வைப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் நிலை உள்ளது. நீதி அமைச்சர் கலாநிதி விஜயதாச ராஜபக்ஷ கடந்த ஆண்டு பூர்ட்டாதி மாதம் 23 ஆம் திகதி புனர்வாழ்வு பணியகத்தை உருவாக்குவதற்கான சட்டமுலத்தை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தார்.

பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள சட்டமுலத்திற்கு அமைய விமானப்படை, கடற்படை, இராணுவத்தின் உறுப்பினர்கள் புனர்வாழ்வளிக்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. புனர்வாழ்வு பணியக சட்டமுலம் அரசியலமைப்பிற்கு முரணான, நாட்டை இராணுவமயப்படுத்துவதற்கு வழிவகுக்கும் சட்டமுலம் எனவும், நாட்டு மக்களுக்கு சொந்தமான நீதிமன்ற அதிகாரத்தை, நீதிமன்ற உத்தரவின்றி குறித்த பணியகத்திடம் ஒப்படைக்கப்படுவதாகவும், சட்டமுலம் நிறைவேற்றப்பட்டால் அது நீதி மன்ற அதிகாரத்தை சூறையாடுவதாக அமையும் எனவும், சட்டத்தரணிகளால் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பயங்கரவாத தடைச்சட்டம், முன்னர் தமிழர்கள், ஈஸ்டர் குண்டு வெடிப்பின் பின்னர் முஸ்லிம்கள், அரகலை போராட்டத்தின் பின்னர் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் என்று ஒரு தரப்பை

மட்டுமே குறிவைத்து அந்த தரப்பிலிருந்த தனிநபர்களுக்கு எதிராக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. உண்மையிலேயே இவ்வாறு குறிப் பிட்ட தரப்பை மட்டும் குறிவைத்து ஒரு சட்டம் பயன்படுத்தப்படுவது அரசியலமைப்புச் சட்டத்துக்கு விரோதமானது. புனர்வாழ்வு பணியக சட்டமூலமானது இந்த சட்டவிரோத செயற்பாட்டை சட்டபூர்வமாக்குகிறது. அதாவது இந்த புதிய சட்டமூலம் மக்களை குழுக்களாக பிரிக்கிறது. உதாரணமாக, முன்னாள் போராளி கள், தீவிரவாத போக்குள்ளவர்கள், போதைப் பொருட்கள் பாவிப்பவர்கள், சிறுகுற்றங்களை புரிபவர்கள் என்று மக்களை வகைப்படுத்துகிறது. பின்னர் அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்கிறது.

மேலும் பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்படுவர்கள் நீதி மன்றம் ஒன்றின் மேற்பார்வையின் கீழ் வைக்கப்படுவார்கள். ஆனால் புனர்வாழ்வு பணியகம் உருவாக்கப்படுமாயின் அதனால் புனர்வாழ்வளிக்கப்படுபவர்களை நீதிமன்றம் மேற்பார்வையிட முடியாது. இந்த புனர்வாழ்வு பணியகத்தால் நடத்தப்படும் மையங்கள் இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள முகாம்களாகவும் இருக்கலாம். அடிப்படையில் இந்த சட்டமானது அரசு தனக்கு எதிரானவர்கள் என்று கருதுபவர்களை நீதிமன்ற மேற்பார்வை

இன்றி தன்னிச்சையாக முகாம்களில் அடைக்க வசதி செய்து கொடுக்கிறது. இந்த மையங்களை நடத்துபவர்கள் அங்கு கொண்டு வரப்படுவர்களை சித்திரவதை செய்யலாம், அவர்களை குறிப்பிட்ட மருந்துகளை அல்லது தடுப்புசிகளை எடுக்குமாறு வற்புறுத்தலாம், அவர்களை வலுக்கட்டாயப்படுத்தி வேலை வாங்கலாம், மேலும் புனர்வாழ்வுக்கு இணங்கி இந்த மையங்களில் சேர்பவர்கள் கூட தாம் நினைத்தபடி அங்கிருந்து வெளியே போக முடியாது.

இந்தச் சட்டமூலம் அரசியலமைப்புக்கு விரோதமானது என்று உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது. எனினும், உயர் நீதிமன்றம் சட்டமூலத்தை ஆட்சேபனை செய்ததால், போதைப் பொருளுக்கு அடிமையானவர்களுக்கு மாத்திரம் புனர்வாழ்விற்காக இந்த சட்டம் வரையறுக்கப்படுவதாக அரசு தரப்பால் அறிவிக் கப்பட்டது. அரசுக்கு எதிராக போராட்டங்களை முன்னெடுப்பவர்கள், அரசுக்கு எதிரானவர்கள் ஆகியோரை பழிவாங்குவதற்காகவே இந்த சட்டமூலம் கொண்டுவரப்படுவதாக சட்டத்தரணி சுவஸ்திக்கா அருள்லிங்கம் தெரிவித்துள்ளார். மொத்தத்தில் மேற்கின் அழுத்தத்தை குறைப் பதற்கு பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்துக்கு புதிய ஆடையை அணிவிக்கிறது ரணில் அரசு.

(13ஆம் பக்க தொடர்ச்சி)

இப்போது வெற்றியை பெற என்ன திட்டத்தை வைத்திருக்கிறீர்கள்? இது தான் பிரதானமான விடயம். கடந்த காலத்தில் தோல்வியடைந் ததில் கற்றுக்கொண்ட பாடம் என்ன? இப்போது சொல்லப் போகிற விடயம் என்ன? இதில் ஒரு தெளிவுக்கு போக வேண்டும். ஏனென்றால் இலங்கை இனப்பிரச்சனை ஏனைய உலக நாடுகளில் உள்ள இனப் பிரச்சனை போல அப்படியே ஒப்பிட முடியாது. இலங்கை இந்திய புவிசார் அரசியல் யதார்த்ததோடு இதனை பார்க்க வேண்டும். இலங்கை இந்திய அரசுகளுக்கு இடையிலான

புவிசார் அரசியலினுடைய தாக்கத்தோடு தான் இலங்கையில் இந்த இனப் பிரச்சனை தோன்றியிருக்கிறது. இது தான் அதனுடைய மூலம். தனிச் சிங்களச் சட்டத்தை கொண்டு வந்த பொழுது ஐக்கிய தேசிய கட்சியும் சரி சிறிலங்கா சுதந்திர கட்சியும் சரி இரண்டும் சொன்ன விடயம், ‘தமிழன் பிரிந்து சென்று சமஸ்தி ஆட்சி முறையோடு இந்தியாவோடு இணைய போகிறான்’ என்பது. ‘சமஸ்தி முறையோ தமிழ் மொழிக்கு சம அந்தஸ்து கொடுப்பதோ இரண்டும் தமிழன் பிரிந்து தென் இந்தியாவோடு இணைய வழி வகுக்கும். எனவே நாங்கள் சமஸ்தியை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. தமிழை உத்தியோகபூர்வ மொழியாக்கவும்

முடியாது. தமிழுக்கு சம அந்தஸ்தும் கொடுக்க முடியாது.' இதனைத்தான் இரண்டு கட்சிகளும் ஒன்றாக முன்வைத்தார்கள். இதற்குள் தான் இனப்பிரச்சனையின் சூத்திரம் தங்கி இருக்கிறது.

இப்போது இந்த மூன்று அணியினரும் ஒரே கொள்கையை சொல்கின்ற போது ஏன் ஒன்றுபட்ட வகையில் போராட்டத்தை பலமாக முன்னெடுத்து எதிரிக்கு நீங்கள் ஒரு சவால் விட முடியாது? மன ரீதியாக ஒரு மாற்றத்திற்கு வர வேண்டும். மூன்று பேரும் மூன்று துண்டுகளாக இருங்கள், ஆனால் மூன்று பேரும் சேர்ந்து ஒரு பொது அமைப்பை உருவாக்கி குறைந்தபட்ச உடன்பாட்டு அடிப்படையில் எதிரிக்கு எதிராக போராடுங்கள். நாங்கள் ஏன் துண்டு துண்டாக இருந்து அழிகிறோம்? இந்த நிதர்சனமான உண்மையை ஏன் புரிய தவறுகிறோம்?

பலம் வாய்ந்த ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஒரே கட்டமைப்பை கொண்ட இலங்கை அர

சுக்கு எதிராக பலவீனமான, அளவால் சிறிய இனமான தமிழ் இனம் துண்டுபட்டிருக்கும் தலைவர்களால் மூன்று தலை நாகமாக இருக்கிறோம். ஆனால், ஒரே வயிற்றோடு இருக்கிறோம். கடந்த காலத்தில் தோல்வியை கொடுத்த நீங்கள் இனியும் தோல்வியை கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு நீங்கள் எடுத்து இருக்கின்ற முயற்சி என்ன? இனியும் வெற்றியை பெற என்ன செய்ய போகிறீர்கள்? செல்லக் கூடிய வழி என்ன? களத்தில் நிற்கும் மூன்று அணியினரும் கடந்த பன்னிரெண்டு வருடமாக தோல்வியை தான் கொடுக்கிறீர்கள். சமஸ்தி என்ற கோரிக்கை பொது என்றால் அந்த பொதுவான கோரிக்கையின் அடிப்படையில் நீங்கள் பொதுவாக ஏன் போராட கூடாது? பொதுவாக போராடுவதற்கான வழிமுறை என்ன என்பதை நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

அடுத்த இதழில் தொடரும்...

வாசகர்களே!

நிமிர்வு இதழை www.nimirvu.org இணையமுடாகவும் சமூக ஊடக பக்கங்களான facebook.com/nimirvu என்ற முகநூல் ஊடாகவும் youtube.com/nimirvu இல் நிமிர்வு இதழின் அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம் குறித்த காணொளிகளையும் பார்க்க முடியும்.

இதுவரை வந்த நிமிர்வு இதழ்களை நூலகம் (noolaham.org) இணையத்தின் ஊடாக அதன் இதழ்கள் பகுதியில் மின்னால் ([pdf](#)) வடிவில் வாசிக்க முடியும்.

நிமிர்வு இதழ் தொடர்பிலான தங்களின் காத்திரமான விமர்சனங்களையும்,

ஆலோசனைகளையும் எங்களுக்கு எழுதி அனுப்பலாம். மேலும், வேறெங்கும் பிரசுரமாகாத தங்களின் அரசியல் சமூகம், பொருளாதாரம், பண்பாடு சார்ந்த கட்டுரைகளையும் அனுப்பி வைக்கலாம். தரமானவை பிரசுரிக்கப்படும்.

- மூச்சிருயர் -

நிமிர்வு வாசகர்களே

நூலாட்சிகளுக்கு...

தூபால் முகவரி:

தமிழ் ஊடகத் திட்டஞ்.

லக்ஷ்மி கட்டிடம்,

ஞானபாள்களோதுய சனசமூக நிறைவை வீநி.

கல்வியியங்காடு, யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பெ.நெல்:0212232121

மின்னஞ்சல் முகவரி: nimirvueditor@gmail.com

இனப்பகுடைய துசுக்குந் துவர்ய

இலவசக்கல்வி

நிலாந்தன்

நீதிமன்றங்களில் பிரம்படி தண்டனை நிறுத்தப்பட்ட போதே பள்ளிக்கூடங்களிலும் பிரம்படிதண்டனை நிறுத்த வேண்டும் என்பது சட்ட ரீதியாக வந்து விட்டது. 2005 ஆம் ஆண்டு கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக கலாநிதி தாரா டெ மெல் இருக்கும் போது அந்த சட்டம் வந்து விட்டது. அதன்படி பிள்ளைகளை உடல் ரீதியாக தண்டிக்க முடியாது, அதேநேரம் மன ரீதியாகவும் மனக்காயம் வருமளவில் தண்டிக்க முடியாது. இந்த சட்டத்திற்குள் நின்று தான் மிகுதியை யோசிக்கலாம்.

எங்களுடைய பாரம்பரிய ஆசிரியத்துவம் வேறு, 2005 க்கு பின்னரான கல்விச் சூழல் வேறு. ஆனால், இன்றைக்கு போட்டிக்கல்வி என்று வந்த பிறகு பல இடங்களில் பிரம்பு இருக்கிறது. கல்வியில் சிறந்த பெறுபேறை காட்டுவதற்கு பிரம்பு தேவை என்ற ஒரு கருத்து ஒரு பகுதி ஆசிரியர்கள் மற்றும் பெற்றோர்களிடமும் இருக்கிறது. கண்டிப்பான ஆசிரியரே சிறந்தவர் என்ற ஒரு கருத்து பொதுவாக தமிழ் நடுத்தர வர்க்கத்திடம் உள்ளது.

இந்த பின்னணிக்குள் பிள்ளைகளை சர்வ தண்டனைக்கு வெளியே எப்படி கையாள்வது என்பது தொடர்பாக ஆசிரியர்களுடைய

ஆளுமையை விருத்தி செய்ய வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. அதை விருத்தி செய்ய முடியாமல் தடுத்த அம்சங்களில் ஒன்று உக்கிரமடைந்த போர். போருக்கு பின்னர் கடந்த 13 ஆண்டுகளாக நிலவுகிற வெற்றிடங்கள். மற்றையது, தொழில்நுட்ப பெருக்கம். அதாவது, ஒரு பிரச்சனை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுடிவுக்கு போகிறதோ இல்லையோ விரைவில் முகநூலில் செய்தியாக வந்து விடும். ஆனால், ஆசிரியர்களின் ஆளுமையை விருத்தி செய்ய முடியாமல் இருப்பதற்கு முதன்மைக் காரணமாக இருப்பது போட்டிக்கல்வி. நாங்கள் ஒரு பக்கம் இலவசக்கல்வி என்கிறோம். ஆனால் இன்னொரு பக்கத்தில் ஒரு பிள்ளையை தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சை யிலேயே மரத்துப் போகச் செய்கிறோம். இது தான் கல்வி இது தான் வாழ்க்கை என்று பிள்ளை அதற்கு பழகுகிறது. அதற்கு பிறகு மரத்துப்போன பிள்ளைக்கு தான் நாங்கள் படிப்பிக்கிறோம். ஒரு போட்டியிட முடியாத பராயத்தில் அந்த பிள்ளையை போட்டிக்குள் இறக்கி பந்தயக்குதிரையாக மாற்றி பிள்ளையின் உணர்வுகளை நாங்கள் மரத்துப் போக செய்கிறோம்.

எல்லாத் துறைசார் நிபுணர்களும் தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையை நிராகரிக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் இன்றுவரை அதனை நிறுத்துவதாக இல்லை. மரத்துப்போன பிள்ளையை தான் நீங்கள் செதுக்கி செதுக்கி O/L, A/L பிறகு அடுத்தடுத்த துறைகளிலும் கொண்டு வந்து விடுகிறீர்கள். ஆகவே போட்டிக்கல்வி எங்களுடைய இலவசக்கல்வியின் அடிப்படையே தகர்ப்பதாக இருக்கிறது. இலவசக்கல்வியின் விழுமியங்களை இல்லாமல் செய்கிறது.

உண்மையில் இலங்கையில் இலவசக் கல்வி என்பது இனப்படுகொலையை, இனப் பிரச்சனையை தடுக்க தவறிய ஒன்று. இலவசக் கல்வியால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும், நலிவந்த மக்களும் கல்வி வசதி அற்ற மக்களும் கற்க கூடிய ஒரு நிலைமை உருவானது என்பது முக்கியம். ஆனால் அதே நேரங்களில் இலவசக்கல்வி மூலம் வந்த அறிஞர்களும் அரசியல்வாதிகளும் நாட்டை எங்கே கொண்டு போய் விட்டிருக்கிறார்கள்? எரிபொருள் வரிசையில் தான் கொண்டு போய் விட்டார்கள். இனப்படுகொலையில் தான் கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

இனப்பிரச்சனையை இன்னும் தீர்க்க முடியவில்லை. இலங்கைத்தீவின் இலவசக்கல்வி இன முரண்பாடுகளை தீர்க்க தவறி இருக்கும் பின்னணியில் இந்த இலவசக்கல்வியில் போட்டிப்பீர்ட்சை என்று வந்தவுடன் இலவசக் கல்வியின் புனிதம் போய்விட்டது. போட்டிக் கல்வியானது பாடசாலைகளுக்கு இருக்கும் முக்கியத்துவத்தை இல்லாமல் செய்து விட்டது.

இன்றைக்கு பாடசாலைகளுக்கும் பிரத்தி யேக தனியார் வகுப்புகளுக்கும் இடையே சந்தைப் போட்டி என்று வரும் பொழுது பிரத்தி யேக தனியார் வகுப்புகளுக்கு தான் சந்தைப் பெறுமதி இருக்கிறது. பாடசாலை ஆசிரியருக்கு சந்தைப் பெறுமதி குறைவு. அவருக்கு சந்தைப் பெறுமதி குறையும் பொழுது அவர் சொல்வதை பிள்ளைகள் கேட்க வேண்டும் என்பது இல்லை. ஏனெனில் அவரிடம் படித்து பிள்ளைகள் சித்தி யடைய போவதில்லை தானே. இது ஒரு அடிப்படை பிரச்சனை.

ஆகவே பாடசாலைகளுக்கு உரிய முதன்மையை அதிகப்படுத்துவது தான் ஆசிரி யர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்குமான உறவை நாங்கள் சீர் செய்ய உதவும். ஆனால் அது சாத்தியமில்லை. ஏனென்றால் போட்டிக்கல்வி பிள்ளையை பந்தயக் குதிரையாக மாற்றி விட்டது. பந்தயத்தில் ஒடுவது என்று வந்து விட்டாலே சமூக உணர்வு இருக்காது. கிட்டத் தட்ட 500 மருத்துவர்கள் நாட்டை விட்டு வெளி

யேறி விட்டார்கள் என்று கடந்த 2022 ஆண்டு 8ஆம் மாதம் அளவில் ஒரு புள்ளி விபரம் தெரிவிக்கிறது. “இந்த Z ஸ்கோர் எல்லாம் போட்டு தனக்கு கீழே இருந்த பிள்ளையை தள்ளிவிட்டுத் தான் இவர் மருத்துவராக வந்தவர். இன்றைக்கு நாட்டினை விட்டு வெளியே போய் விட்டார். இது பெரிய அநீதி அல்லவா?” என்று என்னை ஓர் ஆசிரியர் கேட்டார். அநீதி இல்லை. அவர் அந்த கட்டமைப்புக்கு (system) உள்ளிருந்து தான் வருகிறார். அந்த கல்வி முறை அவரை போட்டி போட சொல்கிறது. அந்த போட்டிக்குள்ளால் மற்றவரை தட்டிவிட்டு அவர் மேலே வருகிறார். இப்போது அடுத்த போட்டி வந்துவிட்டது. யார் இந்த நாட்டிலிருந்து முதலில் வெளியேறுவது என்று. இந்த நாட்டில் இருக்க முடியாது என்று வெளியேறுவதில் போட்டி. நாங்கள் அவருக்கு அதனைத் தானே கற்றுக்கொடுத்து இருக்கிறோம். நீ போட்டியில் வெல்வதன் மூலம் இங்கிருந்து தப்பிப் போ என்று தப்பித்தலைத் தான் போட்டிக்கல்வி சொல்லிக் கொடுத்து இருக்கிறது. மற்றவர்களை முந்திக்கொண்டு ஒடு என்று தான் சொல்லிக் கொடுத்து இருக்கிறது. அங்கு சமூக உணர்வை சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை.

இந்த பின்னணிக்குள் சமூக உணர்வினை தர முடியாத ஒரு கல்வி முறைக்குள் நீங்கள் ஆசிரியர்களை ஆளுமை உருவாக்கிகளாக மாற்றுவது என்பது சவால்களுக்கு உரியது. இந்த போட்டிக்கல்விக்குள் பாடசாலைகளுக்கு என்ன முக்கியத்துவம் இருக்கிறது? பாடசாலைகளில் உள்ள இணைப்பாடவிதான் செயற்பாடுகளுக்கு என்ன முக்கியத்துவம் இருக்கிறது? உயர் தரக்கல்வி என்று வந்துவிட்டாலே இணைப்பாடவிதான் செயற்பாடுகளை நிறுத்த வேண்டிய நிலை வந்துவிட்டது. அவ்வளவு போட்டி! இந்த பின்னணிக்குள் போட்டிக்கல்வி முறைமையானது பாடசாலையின் முதன்மையை குறைக்கிறது. இது ஆசிரிய - மாணவ உறவு உட்பட பல விடயங்களை பாதிக்கிறது. மாணவர்களின் உணர்வுகளை மரத்துப் போகச் செய்கிறது. அவர்களின் ஆளுமையை மழுங்கடிக்கிறது.

(3ஆம் பக்க தொடர்ச்சி)

உலக மண் தினம் அவதானிக்கப்படவேண்டும் என்று ஒரு கருத்தை முன்வைத்தார். அதனை அவர்கள் முழுமையான செயற்பாடாக ஆக்குவதற்கு சில ஆண்டுகள் சென்றன. 2014 ஆம் ஆண்டில் இருந்து இந்த தினம் உலகளாவிய ரீதியில் எல்லோராலும் கவனிக்க வேண்டிய தினமாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே ஒவ்வொர் ஆண்டும் மார்க்கடி மாதத்தில் வருகின்ற மண் தினத்தில், எமது உணவின் அவசியமான மூலப்பொருளான எம்மை தாங்கி நிற்கின்ற பூமியின் வெளிப்பாடாக இருக்கின்ற எம்முடைய மண் பற்றி நாம் ஆழமாக எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியது அவசியம்.

மண் என்றால் துகளாக இருக்கின்ற மேல்படை மட்டுமல்ல அதற்கு கீழே மீட்டர் கணக்கில் ஆழமாக புதைந்து இருக்கின்ற பொக்கிலும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதனுடாக மட்டுமே மண்ணின் தாற்பரியத்தை நாம் உணரலாம். இந்த மண் தினத்தில் பள்ளிகளிலும் வீடுகளிலும் மண்ணை பாதுகாப்பது பற்றிய தெளிவை ஏற்படுத்துவதற்கு எம்முடைய இளைய தலைமுறையினருக்கு நாம் பல விடயங்களை சொல்லிக் கொடுக்கலாம். ஒரு பக்கம் பட்டப் படிப்பிற்கு மேற்கல்விக் கூடங்களில் கல்வி கற்பவர்கள், ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள் அவர்கள் எந்த துறையைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் இந்த தினத்தின் போது தம்முடைய துறை சார்ந்த அறிவை மண்வளம் சார்ந்த விடயங்களோடு இணைத்து பார்க்க வேண்டும். அந்தவகையில் கற்கும் அனுபவங்களை தங்களுடைய மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள் சொல்லி கொடுப்பார்களோயாயின் அது மிகவும் சிறப்பான ஒன்றாக அமையும்.

நான் கால்நடை வளர்ப்போடு தொடர்பு பட்டவன். அது தான் என்னுடைய அறிவியல் துறையாக இருந்தாலும் விவசாய கல்வி கூடங்களில் பல நாடுகளில் ஆய்வு செய்து ஆசிரிய பணி செய்து உலவி வந்துள்ளவன் என்ற வகையில் நான் ஒரு சில விடயங்களை

முக்கியமாக சொல்லலாம். என்னுடைய கல்வி ஆய்வு பயணத்தில் உயர்கல்வி எல்லாம் பெற்று ஒரு நிரந்தரமான ஆய்வாளராக வெளிவந்த போது அவஸ்திரேலியாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தேன். அங்கே ஒரு பல்கலைக்கழகமாக வருவதற்கு முதல் ஒரு சிறியகல்விக் கூடமாக வெறும் கல்லூரியாக மட்டும் இருந்த ஒரு விவசாய கல்லூரியில் 80களின் ஆரம்பத்தில் நான் ஆசிரியராக சேர்ந்தேன்.

200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஐரோப்பி யர்கள் அவஸ்திரேலியாவிற்கு வந்து அந்நாட்டில் முதன் முதல் விவசாயத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அந்த 200 ஆண்டு காலத்தில் அவர்கள் குறிப்பிட்ட வளம் மிக்க பகுதிகளில் செய்த விவசாயத்தின் பெறுபேறாக மண் பாழாகுதல் (soil degradation) என சொல்லப்படுகின்ற ஒரு விடயம் பெருந்தலைப்பாக உணரப்பட்டது. அப்பொழுது அங்கு செய்யப்பட்ட விவசாயத்திற்கும் அவர்கள் மேற்கொண்ட விவசாய முறை களிற்கும் ஏற்பட்ட நெருக்கடியையும் ஆபத்து நிலையையும் அவர்கள் புரிந்து கொண்டார்கள்.

மண் அரிப்பு, மண் உவராகுதல், மண் அமிலத்தன்மையடைதல் ஆகிய எல்லாம் சேர்ந்த ஒரு மண் பாழடைந்த தன்மைக்கு போவதை மத்திய அரசாங்கம் கருத்தில் எடுக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய முடியாத அளவிற்கு மண் பாழடைந்து போய்விடும் என்பதை அவர்கள் முக்கிய பொருளாக எடுத்து பேச வெளிக் கிட்டார்கள். அவஸ்திரேலியா மரங்கள் அடர்த்தியாக உள்ள ஒரு நிலப்பரப்பு அல்ல. உலகத்திலேயே மிக வலு குறைந்த ஒரு மண், பூர் வீக மணல் சார்ந்த மண்ணைக் கொண்ட நிலப்பரப்பு அது. இருந்த மரங்களையும் வெட்டி அங்கே இயந்திர மயப்படுத்தப்பட்ட விவசாயம் உருவாக்கப்பட்டு பெரும் ஏக்கர் கணக்கில் செய்த விவசாயத்தின் விளைவை அவர்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள். எத்தனை எத்தனை மில்லியன் கனவளவு மண் காற்றோடு அள்ளுப்பட்டு கடலினுள் செல்கின்றது என்பதை

துல்லியமாக கணக்கிட்டார்கள். இதற்கான பரிகார முறைகளை தேடிய போது மர நடுகை அங்கே முக்கியமான ஒரு பரிகாரமாக சொல்லப்பட்டது. அந்நேரத்தில் இருந்த அரசு மிகப்பெரிய மில்லியன் கணக்கான டொலர் தொகையை தேசம் எங்கும் மரங்களை நாட்ட ஒதுக்கியது.

அதேவேளை, நானிருந்த கல்லூரியில் இருந்த விவசாய பீட ஆசிரியர்கள் 40 பேரும் நானும் “இங்கே விஞ்ஞானம் சார்ந்த விவசாயம் (Agricultural Science) என்ற துறைசார் நிபுணத்துவத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட விவசாயம் எம்மை நடுச்சந்தியில் கொண்டு வந்து நிறுத்தியிருக்கிறது. இனிமேல் இப்பகுதிகளில் விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படையில் நாம் விவசாயம் செய்ய முடியாது” என்கின்ற ஒரு தீர்க்கமான ஒரு தெளிவான நிலைப்பாட்டை எடுத்துக் கொண்டோம். விவசாயம் செய்வது என்கின்ற தொழில் முயற்சியையே நாம் மீள வரைவிலக்கணம் செய்ய வேண்டும் என்கின்ற நிலைக்கு வந்தோம். அதன் விளைவாக அந்த பல்கலைகழகத்தில் பட்டப்படிப்பு என்ற பெயரில் விவசாய பீடத்தில் வழங்கப்பட்ட நான்கு ஆண்டு பட்டதாரிப் படிப்புக்கான கல்வி முறையை நாம் தலைகீழாக புரட்டிப் போட்டோம். அதாவது ஒரு விஞ்ஞான பூர்வமான விவசாயக் கல்வி என்பது தன்னந்தனியே மக்களையும் மன்னையும் பிரித்து மன்னையும் உற்பத்தியையும் பிரித்து உற்பத்தியில் மட்டும் அக்கறையை செலுத்துகின்றது. பொருளியல் கோட்பாடுகளுக்கு அமைய நல்ல சந்தைப்படுத்தப்படக்கூடிய பொருள்,

“எல்லாவற்றையும் ஓன்றிணைத்து பார்க்கின்ற ஒரு பார்வையை அணைத்து உட்டதாரிகளும் பெற வேண்டும்”

அதனுடைய விளைச்சல், என்ற ஒன்றை மட்டும் ஒரு அளவிடாக கொண்டு செய்த விவசாயத்தில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இந்த விவசாய போக்கு மற்றும் அதற்குரிய அறிவுத்துறைகள் மீள சிந்திக்கப்பட வேண்டியவை. மண்ணையும் மண்ணின் கீழுள்ள உயிரிகளையும் நிலத்தில் வளர்ந்திருக்கின்ற மரங்களையும் பறவைகளையும் விலங்குகளையும் மனிதர்களையும் மனிதர்களின் ஆசைகள் அபிலாசைகளையும் அவர்களுடைய உணவுத் தேவைகளையும் வருமான தேவைகளும் வாழ்வாதாரம் கொண்டிருக்கின்ற அடிப்படை விடயங்களையும் என்று எல்லாவற்றையும் ஒன்றிணைத்து பார்க்கின்ற ஒரு பார்வையை அணைத்து பட்டதாரிகளும் பெற வேண்டும். இதனை ஆங்கிலத்தில் Holistic என்று சொன்னோம்.

இவை எல்லாவற்றையும் ஒன்று திரட்டி பார்க்கின்ற ஒரு பார்வையை அணைத்து பட்டதாரிகளும் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத் துடன் நான்கு ஆண்டு பட்டப்படிப்பை மாற்றிய மைத்தோம். தனித்தனி பாடங்களை ஒவ்வொரு விரிவுரையாளரிடம் கற்றுக் கொண்டு அவற்றையெல்லாம் ஏதோவொரு நாள் ஒன்று திரட்டிப் பார்த்து விவசாயிகளுக்கு உதவு வோம் என்று இல்லாமல், படிக்கிற காலத்திலேயே படிப்பின் ஆரம்பத்தின் முதல் நாளில் இருந்தே உண்மையான தோட்டங்களில் உண்மையான பண்ணைகளில் உண்மையான விவசாயிகளோடு ஈடுபடுவதன் மூலம் அவர்களின் தேவைகளை பிரச்சனைகளை அவற்றின் பன்முகத் தன்மைகளை தெரிந்து அதற்கேற்ற வகையில் அவர்களின் கல்வியை வகுத்து எடுத்துச் செல்வதாக அவர்களின் கல்விப் பயணத்தை மாற்றி அமைத்தோம். அந்த பயணத்திற்கு மூலமாக அதற்கு உந்து சக்தியாக என்ன அச்சுறுத்தல் இருந்தது என்று நான் ஏத்தாழ 35 வருட காலத்திற்கு பின்புதிரும்பி பார்க்கிறேன். அந்த உந்து சக்தியாக இருந்தது அங்கே பாழடைந்து கொண்டிருந்த மன். அதாவது அந்த தேசத்தின் பெரும் ஏக்கர் விவசாயத்தின் மூலமாக மண்ணிற்கு ஏற்பட்ட

அந்த மிகப்பெரும் பாதிப்பு தான் உந்து சக்தியாக இருந்தது. அதை தொடர்ந்து வந்த இந்த 40 ஆண்டு காலத்தில் நில பாதுகாப்பு, நிலமுகாமைத்துவம், நிலைபேரான மண்ணின் முகாமைத்துவம் எல்லாம் புதிய சிந்தனைகள் புதிய வாய்ப்புகளின் அடிப்படையில் இன்று முன்னர் இருந்ததை விட மேம்பட்ட நிலைக்கு அங்கே சென்றிருக்கின்றன.

அதை ஒப்பிடாக நம்முடைய தேசத்தினுடைய நிலத்துடன் ஒப்பு நோக்கினால் இங்கே மண் பாழடையவில்லை. மண் மலடாகி எதுவுமற்ற வெறும் தரையாக ஆகவுமில்லை. ஆனால் பெரும் நிலப்பரப்புக்களில் ஒரே பயிரை அது நெற்பயிராக இருந்தால் அதே பயிரை நீண்ட காலம் செய்தவர்கள் சிலவேளைகளில் மண் மலடாகி போவதை ஏற்கனவே கண்ணால் கண்டு இருக்கக்கூடும். என்னோடு செயற்கை உரம் இல்லாமல் விவசாயம் செய்ய முடியாது என்ற நம்பிக்கையில் என்னோடு வாதிட வந்த வர்கள் அந்த மாற்றத்தை கண்டவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் நாம் இன்னும் அந்த விளிம்பு எல்லைக்குப் போய் சேரவில்லை என்பது ஒரு நல்ல செய்தி. இருப்பவற்றை இன்னும் செழுமையாக பராமரிப்பதற்கு விஞ்ஞானம் தந்த உதவியை ஒரு மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எம்மிடம் வந்து சேர்வன எல்லாம் உகந்தவை அல்ல என்ற நிலைப்பாட்டில் நின்று நோக்கி தேவையானவற்றை தேவையான அளவில் எடுத்து கொண்டு போகலாம் என்ற ஒரு செய்தியும் இங்கு முக்கியமாகிறது.

நெற்பயிர் சார்ந்த நெல் விளைச்சலுக்கு உகந்ததாக எல்லோராலும் அறியப்பட்ட யூரியா என்ற செயற்கை பசளையை பற்றிப் பேசுவதாக இருந்தால் அதையும் அதையொட்டிய மற்றைய இரசாயன பசளைகளையும் மேற்கு உலகத்தில் இருந்து பெரும் செலவில் இலங்கை இறக்குமதி செய்து கொண்டிருந்தது. அதற்குரிய பணவசதி இல்லாத ஒரு நெருக்கடியின் மத்தியில் அந்த இறக்குமதியை தடை செய்கிறோம் என்று அறி வித்தது. அதைத் தொடர்ந்து, அதைப் பற்றிய

அறிவுள்ள சமூகம் ‘இது தவறானது மீள் சிந்திக்கப்பட வேண்டும்’ என்று அறிக்கைகள் விட்டது. அந்த நெருக்கடியை சமாளிக்க ஏற்றதாழ ஏழு எட்டு மாதங்களுக்குள் சில பயிர்களுக்கு சில தேவைகளுக்கு நாம் இந்த உரத்தை இறக்குமதி செய்வோம் என்று அரசாங்கம் பின்வாங்கிக் கொண்டது பலருக்கு தெரிந்த விடயம். அதன் பின் விளைவாக இங்கு 2022ஆம் ஆண்டுக்கான பெரும்போக நெற்செய்கை இன்னும் பல பகுதிகளில் போதிய அளவு உரம் இல்லாத நிலையில் தான் நடைபெற்றுள்ளது. அந்த விளைச்சலின் பெறுபேறுகளை நாம் இங்கு சில மாதங்களில் அறிவோம்.

இங்கே நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டியது, நீண்டகாலமாக பசுமைப்புரட்சிக்கு தேவை என உரத்தை இறக்குமதி செய்து அதை அரைவிலைக்கும் கால்விலைக்கும் மானியத்தின் அடிப்படையில் வழங்கி மக்களை பழக்கப்படுத்தியதன் ஒரு விளைவாகத்தான் அது இல்லை என்றால் விவசாயம் இல்லை என்ற எண்ணத்திற்கு பழக்கப்படுத்தப்பட்டு விட்டோம். அது இலகுவாக கிடைக்கின்ற பொருள், மலிவாக கிடைக்கின்ற பொருள், போட்டு அடுத்த நாள் காலையிலேயே கண்கூடாக காணுகின்ற பச்சைத் தன்மையை தவறாக விளங்கி, அதுதான் மந்திர வித்தையால் வந்த பொருள், அது இல்லை என்றால் விவசாயம் இல்லை என்ற எண்ணத்திற்கு பழக்கப்படுத்தப்பட்ட ஒரு தலைமுறை தான் இன்று விவசாயம் செய்கிறது என்பதை நாங்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அவர்களுக்கு இந்த நம்பிக்கையின் மறுபக்கங்களை சொல்லிக் கொடுப்பது யார்? அரசாங்க விவசாயத்துறையா? அவர்களுடைய விவசாய போதனா ஆசிரியர்களா? அல்லது அந்த இரசாயன பொருட்களை எம்மிடம் வந்து விற்பவர்களா? அல்லது இரண்டைப் பற்றியும் போதியளவு தெளிவில்லாமல் வேறு பல்வேறு கருத்துக்களை பொறுப்பற்ற வகையில் சொல்லித் திரிபவர்களா? அதற்கான பதிலை

நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அதை எல்லோரும் கணித்துக் கொள்ளலாம்.

இங்கே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இங்கே உள்ளக முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன. இந்த உரம் இலேசாக கிடைக்கின்ற பொருள் இல்லை. அது செயற்கையாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றபடியால் அதற்கொரு செலவிறுக்கின்றது. உண்மையிலே பார்த்தால் கடந்த ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக முழு உலகிலும் இரசாயன உரங்களின் விலை அதிகரித்துக் கொண்டே தான் போகிறது. இதற்கு உக்கரை தேசத்தில் நடைபெறுகின்ற யுத்தம் ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. பொருளாதார

நெருக்கடி இதனை மேலும் சிக்கல் ஆக்கி வைத்திருக்கின்றது. இந்தப் பின்னணியில் நாம் மீளாய்வு செய்து பார்க்க வேண்டும். நான் நிற்கின்ற இந்த மண்ணின் இயற்கை வளத்தையும் இந்த மரங்களில் இருந்து சொரிகின்ற இலை குழைகள் இந்த மண்ணிற்கு கொடுக்கின்ற வளத்தையும் பூரணமாக பயன் படுத்த வேண்டும். மரங்கள் இயற்கையாக கொடுக்கின்ற இந்த கொடையை கூட்டி கொண்டு போய் குப்பையாக்கி வேலிக்கு அப்பால் போட்டு நெருப்பாக கொஞ்சத்தி வேடிக்கை பார்ப்பதைப் போன்ற முட்டாள்த்தனம் வேறு எதுவும் இருக்கவும் முடியாது.

(24ஆம் பக்க தொடர்ச்சி)

கலந்து கொண்டு திருக்கோணமலையின் கடந்த உள்ளுராட்சி தேர்தலில் நிலவரங்கள், இம் முறை தேர்தலில் தாக்கம் செலுத்தும் காரணிகள் தொடர்பிலும், சுயேட்சைக் குழுக்களின் செயற்பாடுகள் தொடர்பிலும் கருத்துக்களை பகிர்ந்து கொண்டதுடன், உள்ளுராட்சி சபை களின் எதிர்கால நிலைப்பாடுகள் தொடர்பில் தங்களுடைய கருத்துக்களை பகிர்ந்து கொண்டனர். அங்கு மாநகரசபை தமிழர்கள் கட்டுப் பாட்டில் இருக்க வேண்டும். கட்சி வேறுபாடு இன்றி எங்கள் பிரதேச மக்களுக்காக செயற்பட வேண்டும். நிலம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். தனித்தனியாக பிரிந்து போகாமல் எல்லோரும் ஒரு குழுவாக சேர்ந்து செயல்பட வேண்டும் என்ற கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

மேலும் உள்ளுராட்சித் தேர்தல்களில் தனிப்பட்ட ஆளுமை தான் பலமாக இருக்க வேண்டும். சிறந்த இளம் தலைவர்களை உருவாக்க வேண்டும். விட்டுக்கொடுப்போடு கலந்து பேசி தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டும். பலமான கட்சியை தேடாமல் வாக்கு பெறக்கூடிய வெற்றி ஈட்டக்கூடிய ஆளுமை உடையவர்கள் நல்ல பலமான சுயேட்சையாக ஒன்று திரண்டு செயல்பட வேண்டும் என்ற கருத்துகளும் முன்வைக்கப்பட்டன.

உள்ளுராட்சி சபைகளின் அபிவிருத்தி சார் விடயங்களை மாத்திரம் கதைக்காமல் எது உரிமை, கடமை, என்பவை பற்றியும் கதைக்க வேண்டும். நாங்கள் சமஸ்தி முறை தமிழருக்கு தீர்வாக வேண்டும் என்பதை சர்வதேச மற்றும் தேசிய ரதியில் சொல்கிறோம். நிரந்தரமான தீர்வை பெற வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். மக்களின் வாழ்வாதாரம் தொடர்பான அடிப்படையான விடயங்கள் நடக்க வேண்டும். அதேவேளை இனப்பிரச்சனை தீர்வு தொடர்பாகவும் நாம் கதைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

தற்போது இருக்கும் தேர்தல் முறைமையின் படி பெரும்பான்மை கட்சிகளை விட சிறுபான்மை கட்சிகளுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எல்லோரும் சேர்ந்து தேர்தல் கேட்கும் போது ஆசன எண்ணிக்கை குறையும். ஆகவே வெற்றி பெற்றதன் பின்பு சுயேட்சை குழு எல்லாம் சேர்த்து கூட்டாக ஆட்சி அமைப்போம் என்ற ஆலோசனையும் முன்வைக்கப்பட்டது.

இந்தக் கூட்டத்தில் இன்று தமிழர் அரசியற்பரப்பில் முக்கிய தாக்கத்தை கொண்டு இருக்கின்ற தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பும், தமிழ் தேசிய மக்கள் முன்னணியும் கலந்து கொள்ளவில்லை. அவர்களுக்கு அழைப்பு விடப் பட்டிருந்தும் அவர்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை என்பது விசனத்துக்கு உரியது. ஒரு இனமாக

திருகோணமலையில் எமது இருப்பை தக்க வைத்துக் கொள்ள எல்லா முயற்சிகளையும் எடுக்க வேண்டிய இக்கட்டான சூழலில் தமிழர்கள் அங்கு இருக்கிறார்கள். இச் சூழலில் இவ்வாறான நிகழ்வுகளில் அவர்கள் கலந்து கொள்ளாமல் இருந்தது கவலைக்கு உரியது.

உள்ளூராட்சித் தேர்தல் தொடர்பாக திருகோணமலையில் ஒரு கூட்டு முயற்சியில் ஈடுபட அவர்களுக்கு நாட்டமில்லாமல் இருந்திருக்கலாம். இவ்வாறான கூட்டங்கள் தமது நேர விரயம் என்று கூட அவர்கள் கருதியிருக்கலாம். எது எவ்வாறு இருப்பினும் தமது பக்க நியாயத்தை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவாவது இந்த கூட்டத்தில் அவர்கள் கலந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.

'இவ்வாறான கூட்டங்கள் கட்சிகளிடையே ஒற்றுமையை கோருவதற்காக நடத்தப்படுகின்றன. கட்சிகளின் நிறுவனம் சார்ந்த ஒற்றுமைக்கு அரசியல் பெறுமதி இல்லை. கொள்கை சார்ந்த ஒற்றுமையே அரசியல் பெறுமதி வாய்ந்தது. ஆகவே ஒரு குறிக்கோருக்காக, நிலைப்பாட்டுக்காக அல்லது கொள்கைக்காக மட்டுமே ஒற்றுமைப்பட வேண்டும்.' என்ற வாதம் முன்வைக்கப்படுகிறது. உள்ளூராட்சி சபைகள் சீங்களவர் கைகளுக்கு அல்லது சிறிலங்கா அரசின் கைக்கூலிக் கட்சிகள் மற்றும் சிறிலங்கா தேசியக் கட்சிகளின் கைகளுக்கு போய்விடக் கூடாது என்பதுவும் ஒரு குறிக்கோள் தான். ஒரு நிலைப்பாடு தான். ஒரு கொள்கை தான். இந்த நிலைப்பாட்டின் மூலமே EPDP போன்ற அரசு ஆதரவுக் கட்சிகளையும் தென்னிலங்கை கட்சிகளையும் தோற்கடிக்க முடியும். இவர்களை தோற்கடிக்க வேண்டும் என்பதும் ஒரு கருத்தியல் தான். அந்த கருத்தியலை வைத்துக் கொண்டாவது ஒன்றுபட முடியாவிடின், கொள்கை வேறுபாடு காரணமாக மற்றக் கட்சிகளுடன் ஒன்றுபட முடியாது என்று இக்கட்சிகள் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு இருக்கும் கொள்கைகள் கோட்பாடுகளால் தமிழ் மக்களுக்கு இன்றைய இக்கட்டான கால கட்டத்தில் என்ன பயன்? பாராளுமன்ற அரசியலில் இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வை எட்டுவதற்கு கைக்கொள்ளப்பட

“சீங்கள அரசுக்கு எத்ராக துமிழர்கள் ஓரண்மீல் நூற்கள்றார்கள் என்பதைக் காட்ட வேண்டும்”

வேண்டிய தந்திரோபாயம் தொடர்பாக கட்சி களிடையே முரண்பாடு இருக்கலாம். ஆனால் திருகோணமலையில் கின்று நடப்பது அங்கு வாழும் தமிழ் மக்களின் கிருப்புக்கான வாழ்வாசாவா என்ற போராட்டம். இதனை தமிழ் தேசிய கட்சிகள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மேலும், இன்று எமக்குத் தேவைப்படுவது சிங்கள அரசுக்கு எதிராக தமிழர்கள் ஓரண்மீல் நிற்கின்றார்கள் என்பதைக் காட்ட வேண்டும் என்பது. அதற்காக சம்மா ஒரு தேர்தலுக்காக ஒற்றுமையாகுமாறு மக்கள் கோரவில்லை. தேர்தல் முடிந்த பின் பிரிந்து போகுமாறும் கோரவில்லை. இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்தி ஐநநாயக ரீதியில் ஒரு ஐக்கிய முன்னணியைக் கட்டுங்கள். உள்ளூராட்சி சபைகளை EPDP கீழும் பிள்ளையான்டிமும் தென்னிலங்கை கட்சிகளிடையும் தூக்கி கொடுக்குவது விட்டு, அவர்கள் கடலட்டை பண்ணைகளுக்கும், காடுவெட்டவும், மணல் அகழுவும் அனுமதி வழங்கிய மின்னர் அவற்றை வைத்து எதிர்ப்பு அரசியல் நடத்துவதன் மூலம் மக்கள் கின்று எதிர்நோக்கும் அவர்களின் வாழ்வாதாரப் பிரச்சனைக்கு யதில் கிடைக்குமா? இன்று நாடு எதிர் நோக்கியிருக்கும் பொருளாதாரப் பிரச்சனைக்கு முகம் கொடுக்க அரசு எல்லா வளங்களையும் சுரண்டி விற்கவே பார்க்கும். இதனை தடுக்க வேண்டுமாயின் திருகோணமலை உட்பட ஆகக்கூடிய அளவுக்கு உள்ளூராட்சி சபைகளை தமிழர்கள் கைப்பற்றுவது இன்றைய இக்கட்டான சூழலில் மிகவும் முக்கியமானது. அதுவே தமிழ் மக்கள் நலன் சார்ந்தது. தமிழ் தேசத்தின் நலம் சார்ந்தது.

திருகோணமலையும் உள்ளுராட்சி தேர்தலும்

தமிழர் தாயகத்தின் தலைநகர் என கருதப்படும் திருகோணமலையில் நடக்க விருக்கும் உள்ளுராட்சி சபை தேர்தல் தமிழ்த் தேசத்தின் இருப்புக்கு மிகவும் முக்கியமான ஒன்று. திருகோணமலை நகரசபை மாநகரசபையாக தரமுயர்த்தப்பட்ட பின்னர் இடம்பெறும் முதல் தேர்தல் இதுவாகும்.

வரவிருக்கும் மாநகர சபையில் சிங்கள மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை கூட்டுவதற்கும் அதனாடாக மாநகர சபையை சிங்களவர் கைப்பற்றுவதற்கும் ஏது செய்யும் வகையில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதற்காக திருகோணமலை மாநகர சபை எல்லைக்குள் சிங்களவர் பெரும்பான்மையாக வாழும் கிராமங்களை உள்வாங்கவும் தமிழர் பெரும்பான்மையாக வாழும் கிராமங்களை வெளித்தள்ளும் வகையிலும் திருகோணமலையின் எல்லையை மாற்றியமைக்கும் வேலைகளும் நடந்துள்ளன.

இந்தப் பின்னணியில் இன்று நடத்தப்படவிருக்கும் திருகோணமலைக்கான மாநகர சபைத் தேர்தலில் தமிழர்கள் வெற்றி பெறுவது என்பது மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும்.

தொகுப்பு - ரஜின்தினி

இவ்வாறான நெருக்கடியை எதிர்நோக்கியிருக்கும் திருகோணமலை தமிழ் மக்கள் மாநகரசபையை தமிழர்கள் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை தீவிரமாக சிந்திக்கும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். அதன் பின்விளைவாக 2023 தை மாதம் 8 ஆம் திகதி உள்ளுராட்சி தேர்தல் நடைமுறைகள் தொடர்பிலும், அத் தேர்தலில் தமிழர் நலன் சார்ந்த முன்னெடுப்பு தொடர்பிலும் கலந்துரையாடல் ஒன்று திருகோணமலையில் “தளம்” அமைப்பு அலுவலகத்தில் நடைபெற்றது.

பல்வேறு அரசியல் கட்சி சார்ந்தோர், சுயேட்சை குழுக்கள், அரசியல் ஆர்வம் உடையோர் மற்றும் நலன் விரும்பிகள் பங்களிப்புடன் இது இடம்பெற்றது. “தமிழரின் எதிர்கால இருப்புக்காக சிந்தித்து செயற் படுவோம்”, “நாம் வாழ ஒரு நிலம்” என்ற தொனிப்பொருட்களில் இந்த கலைந்துரையாடல் அமைந்திருந்தது. இதில் பெரும்பாலான கட்சி மற்றும் சுயேட்சை குழுக்களை சேர்ந்த நபர்கள்

(22 ஆம் பக்கம் பார்க்கவும்)